

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១២០៦/០៣៤

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រ កត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមលើពិធីសារម៉ុង-ប័រអាល់ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៥ នីតិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិវិធីច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ចូលរួមលើពិធីសារប៉ុនប៉ងរបស់ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន**

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមលើពិធីសារប៉ុនប៉ងរបស់ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដែលធ្វើនៅទីក្រុងម៉ុងប៉េអាល់ ប្រទេសកាណាដា នាថ្ងៃទី ១៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨៧ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុង ភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តពិធីសារ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦

ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជក្រាស់បង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

ជា ស៊ីម

ព.ល. ០៦១២.៥៤០

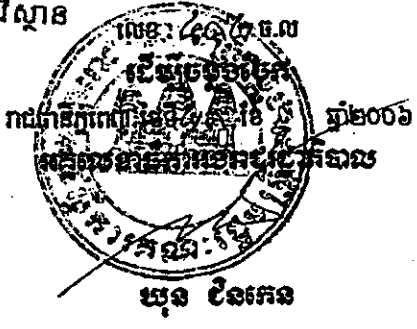
បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

**នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន**

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ

**ហត្ថលេខា
ម៉ុក ម៉ាវ៉ែត**

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ: ១០ ស.វ.ស. ២០០៧

សេចក្តីថ្លែងបោក

នៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់

ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសាររៀបចំដោយស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន

សារធាតុក្លរូក្លូរូអ៊ីដ្រូកាបូន Chlorofluorocarbons (CFCs) ត្រូវបានគេរកឃើញនៅឆ្នាំ ១៩២៨ ក្នុងប្រេងអេប៉ុង សារធាតុធ្វើឱ្យត្រជាក់ម៉ាស៊ីនត្រជាក់ សារធាតុរំលាយ សារធាតុពន្លត់អគ្គិភ័យ។ល។ សារធាតុ CFCs មានជីវិតយូរអង្វែងដែលការកាយរបស់វាឆ្លុះរោមទៅរកស្រទាប់អូហ្សូន និងធ្វើការបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន។ ការបាត់បង់ស្រទាប់អូហ្សូន ត្រូវបានគេរកឃើញនៅតំបន់អង់តាក់ទិកឆ្នាំ១៩៨៥ ដែលតាំងពីពេលនោះ មកការ បាត់បង់នេះត្រូវបានគេរកឃើញនៅរយៈកម្ពស់មធ្យម និងរយៈកម្ពស់ខ្ពស់ ។

ក្នុងការគិតគូរអំពីបរិស្ថាន អង្គការកម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិត្រូវបានចាត់តាំងបង្កើតឡើងដើម្បី តាមដាន និងឃ្នាំមើលសភាពការណ៍ប្រែប្រួលនៃបរិស្ថាននៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌសកលលោកទាំងមូល និងជាពិសេស ដើម្បីលើកឡើងនូវវិធានការចាំបាច់បន្ទាន់មួយចំនួនដែលមនុស្សជាតិត្រូវអនុវត្ត ក្នុងទិសដៅធានានូវនិរន្តរភាព បរិស្ថាន និងរក្សាឱ្យបាននូវតុល្យភាពនៃភពផែនដីនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍ ។

ស្រទាប់អូហ្សូននាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ មាននិន្នាការផ្លាស់ប្តូរទៅរកការអន្តរាយយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ដោយសារតែ សកម្មភាពរបស់មនុស្សបង្កឡើង។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវជាច្រើនបានបង្ហាញថា ផលវិបាកដ៏ធំបំផុតនៃការបំផ្លាញ ស្រទាប់អូហ្សូន គឺការប្រែប្រួលមិនធម្មតានៃអាកាសធាតុលើភពផែនដី ដែលជះឥទ្ធិពលជាអវិជ្ជមានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ទៅលើសុខភាពមនុស្ស ហើយបង្កឱ្យមានការខូចខាតយ៉ាងដ៏ធំដល់ផលិតភាពរបស់ស្ថានប្រព័ន្ធធម្មជាតិ ស្ថានប្រព័ន្ធ សង្គមព្រមទាំងកត្តារូបវន្តផ្សេងៗទៀតដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់មនុស្សជាតិ។ និន្នាការនេះកំពុងត្រូវបាន តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ពីសំណាក់អ្នកឯកទេសវិទ្យាសាស្ត្រផ្នែកបរិស្ថានពិភពលោក ដើម្បី ដាក់ចេញនូវវិធានការជាបន្ទាន់នានា ក្នុងទិសដៅកាត់បន្ថយ និងឈានទៅបំបាត់ចោលការប្រើប្រាស់សារធាតុដែល បំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូននៅក្នុងពេលអនាគត ។

ដើម្បីកាត់បន្ថយនូវសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន និងអនុវត្តអនុសញ្ញាវិយែនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពអង្គការ កម្មវិធីបរិស្ថានពិភពលោក និងប្រតិភូមកពីប្រទេសជាច្រើនបានជួបប្រជុំគ្នានៅទីក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់នាឆ្នាំ ១៩៨៧ ដើម្បីអនុម័តលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ជាលទ្ធផលពិធីសារនេះ ត្រូវបាន អនុម័តដោយរដ្ឋាភិបាលមកពីប្រទេសជាច្រើន។ ពិធីសារនេះមានការកែសម្រួលជាបន្តបន្ទាប់ ការកែ សម្រួលនេះ ត្រូវបានពង្រឹងតាមរយៈការកែតម្រូវចំនួនបួនដងនៅក្នុងការអនុម័តនៃពិធីសារទីក្រុងឡុងដុង ១៩៩០ ការធ្វើ វិសោធនកម្ម ទីក្រុងតូរ៉ូនតូ ១៩៩២ ទីក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់ ១៩៩៧ និងទីក្រុងប៉េកាំង ១៩៩៩។ ពិធីសារនេះមានគោលបំណងកាត់បន្ថយ និងលប់បំបាត់នូវការភាយចេញនៃសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដែលផលិតដោយមនុស្សជាតិ ។

ដោយពិនិត្យឃើញថា កិច្ចការពារស្រទាប់អូហ្សូន ជាកាតព្វកិច្ចរួមដំបូងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋទាំង ពិភពលោក និងដោយឈរលើមូលដ្ឋានថា "ការការពារស្រទាប់អូហ្សូន គឺជាការការពារអាយុជីវិតមនុស្ស និងបរិស្ថាន" ដូចនេះមកដល់ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០២នេះ មានប្រទេសចំនួន ១៨៣ បានផ្តល់សច្ចាប័ន លើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់រួចហើយ ដែលក្នុងនោះរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាយើងបានសម្រេចចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារ ម៉ុងរ៉េអាល់ ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន នៅថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០១ កន្លងទៅនេះ ប៉ុន្តែយើងមិនទាន់បានផ្តល់សច្ចាប័នទៅលើវិសោធនកម្មណាមួយក្នុងចំណោមវិសោធនកម្មទាំងបួននៅឡើយទេ ។ វិសោធនកម្មទាំងបួននោះមាន ÷

1. The London Amendment to the Montreal Protocol (1990);
2. The Copenhagen Amendment to the Montreal Protocol (1992);
3. The Montreal Amendment to the Montreal Protocol (1997); and
4. The Beijing Amendment to the Montreal Protocol (1999).

ដោយពេលវេលាមានរយៈពេលខ្លី ដូចនេះយើងគួរផ្តល់សច្ចាប័នដល់វិសោធនកម្មទាំងបួននេះកាន់តែឆាប់ កាន់តែល្អ ។

យោងទៅលើការសិក្សាឯកសារ និងបទពិសោធជីប្រទេសនានានៅក្នុងតំបន់ លើការអនុវត្តពិធីសារនេះ ដោយប្រៀបធៀបស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៅកម្ពុជា ការផ្តល់សច្ចាប័នលើពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញ ស្រទាប់អូហ្សូន មានសារប្រយោជន៍ដូចខាងក្រោម ÷

- ១-ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះប្រទេសកម្ពុជាពុំត្រូវបង់ថវិកា ឬចំណាយណាមួយឡើយ
- ២-ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ប្រទេសកម្ពុជាមានកាតព្វកិច្ចចូលរួមជាមួយសហគមន៍អន្តរជាតិ

ក្នុងការទប់ស្កាត់នូវការរិចរិលនៃស្រទាប់អូហ្សូនដែលបង្កដោយសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដោយ កាត់បន្ថយ និងលប់បំបាត់សារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ដោយទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ ការកែច្នៃ និងការផលិតសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន និងឧបករណ៍ដែលប្រើប្រាស់សារធាតុ ទាំងនេះដែលឧបករណ៍ទាំងនេះភាគច្រើនជាឧបករណ៍ចាស់ៗ ជាធម្មតាប្រទេសនៅក្នុងពិភពលោកយើងកំពុងរក កន្លែងបោះចោល ហើយឧបករណ៍ទាំងនេះនឹងត្រូវប្រើប្រាស់លែងកើតបន្ទាប់ពីឆ្នាំ២០១០ ព្រោះសារធាតុទាំងនេះ នឹងត្រូវលុបបំបាត់ទាំងស្រុងពីលើពិភពលោកយើង ។

៣. ទទួលបានផលចំណេញផ្នែកនយោបាយ ÷

- បង្ហាញពីឆន្ទៈរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងការរួមចំណែកដោះស្រាយបញ្ហាបរិស្ថាន ជាមួយសហគមន៍អន្តរ - ជាតិ
- លើកកម្ពស់កិត្យានុភាពជាតិ តាមរយៈការចូលរួមប្រជុំដែលរៀបចំឡើងសម្រាប់ពិភាក្សា ដោះស្រាយ បញ្ហាកាត់បន្ថយសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ។

៤- ទទួលបានផលចំណេញផ្នែកបរិស្ថាន ÷

- ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ប្រទេសកម្ពុជាទប់ស្កាត់បាននូវឥទ្ធិពលនៃការកើនកំដៅដែលធ្វើឱ្យ ខូចខាតបរិស្ថានធម្មជាតិ និងការប៉ះពាល់លើសុខភាពសាធារណៈ ដោយសារការចុះកម្រិតស្រទាប់អូហ្សូន
- ទទួលបាននូវការគាំទ្រលើជំនួយបច្ចេកទេស ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលការផ្តល់នូវបច្ចេកវិទ្យា និងការទទួល បានព័ត៌មាន និងជំនួយជាថវិកាសម្រាប់អនុវត្តគម្រោងដែលទាក់ទងនឹងការអនុវត្តពិធីសារនេះ ដូចជា ការកែច្នៃ ការត្រួតពិនិត្យ ការនាំចូលនូវឧបករណ៍ និងសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ប្រកបដោយ សុវត្ថិភាព ។ ដែលបច្ចុប្បន្ននេះ យើងទទួលបានជំនួយផ្នែកពង្រឹងសមត្ថភាព និងការរៀបចំធ្វើកម្មវិធីជាតិ ដើម្បីកាត់បន្ថយ និងលប់បំបាត់សារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូន ។

៥- ផលចំណេញផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ÷

- ដោយសារកម្ពុជាយើងមិនមែនជាប្រទេសអ្នកផលិត ឬអ្នកនាំចេញឧបករណ៍ និងសារធាតុបំផ្លាញ ស្រទាប់អូហ្សូន ដូចនេះ ចូលជាសមាជិកវានឹងមិនបង្កផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់កម្ពុជាយើងទេ
- អាចចូលរួមក្នុងការអនុវត្តគម្រោងផ្នែក ការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ការកែច្នៃសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ដែលថវិកាទាំងនេះនឹងទទួលបានពីថវិកាពហុភាគី

-អាចទទួលបានថវិកាក្នុងការរៀបចំប្រព័ន្ធផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងការត្រួតពិនិត្យការនាំចេញនាំចូល ដោយប្រើប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យាទំនើបដែលអាចទប់ស្កាត់ចរាចរន៍និរន្តរ៍បានដោយមានប្រសិទ្ធភាព ។

ពិនិត្យជារួម ការចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ពុំនាំមកនូវផលវិបាកជាអវិជ្ជមានណាមួយដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមរបស់កម្ពុជាឡើយ ។ ផ្ទុយទៅវិញវាគឺជាឱកាសដ៏ល្អមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យកម្ពុជាទទួលបាននូវផលចំណេញលើគ្រប់វិស័យ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ដែលជាទុនយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ឆ្ពោះទៅសម្រេចបាននូវការអភិវឌ្ឍប្រទេសប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

សេចក្តីដូចបានទូលថ្វាយ និងជម្រាបជូនខាងលើ សូមរដ្ឋសភាមេត្តាពិនិត្យ និងអនុម័តសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារមុំងវេអាវល់ស្តីពីសារធាតុបំផ្លាញស្រទាប់អូហ្សូននេះ ដោយអនុគ្រោះ ។ *Handwritten signature*

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៥

Handwritten mark

ពិធីសារម៉ូងអែរវាស់ស្តីពី
សារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន

ភាគីនៃពិធីសារនេះ ជាភាគីនៃអនុសញ្ញា Vienna ដើម្បីការពារស្រទាប់ អូហ្សូន ។

ស្ថិតនៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ភាគីជាសមាជិកត្រូវយល់ដឹងអំពីការត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួន គឺអនុវត្តវិធានការសមស្របសំដៅការពារសុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថានប្រឆាំងឥទ្ធិពលប៉ះពាល់ផ្សេងៗ បណ្តាលមកពីសកម្មភាពមនុស្សបង្កឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ ឬមាននិរន្តរភាពផ្លាស់ប្តូរស្រទាប់ អូហ្សូន ។

ត្រូវយល់ដឹងចំពោះការបញ្ចេញទៅក្នុងបរិយាកាសនូវសារធាតុពុលអាចបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ក្នុងកម្រិតមួយ ដែលឆេះឥទ្ធិពលអាក្រក់ដល់សុខភាពមនុស្ស និងបរិស្ថាន ។

ការយល់ដឹងពីឥទ្ធិពលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងក្លាដល់អាកាសធាតុ ដែលបណ្តាលមកពីការបញ្ចេញទៅក្នុងបរិយាកាសនូវសារធាតុពុល ។

យល់ដឹងពីវិធានការការពារស្រទាប់ អូហ្សូន ប្រឆាំងនឹងសកម្មភាពបំផ្លាញផ្សេងៗ ដោយផ្អែកទៅលើចំណេះដឹងវិទ្យាសាស្ត្រ និងគិតគូរពីផ្នែកបច្ចេកទេស និងសេដ្ឋកិច្ច ។

កំណត់ការពារស្រទាប់ អូហ្សូន ដោយវិធានការបង្ការជាមុនសំដៅត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសារធាតុពុលដែលបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ទៅក្នុងបរិយាកាស ក៏ដូចជាកំណត់នូវទិសដៅខ្ពស់ក្នុងការបំបាត់ការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ដោយផ្អែកទៅលើមូលដ្ឋាននៃការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកចំណេះដឹងវិទ្យាសាស្ត្រ ត្រីវិ:ពិចារណាទៅលើបច្ចេកទេស និងសេដ្ឋកិច្ច និងគិតទៅដល់តម្រូវការអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ។

ការទទួលស្គាល់ចំពោះសេចក្តី ដែលមានចែងជាពិសេស គឺទាមទារតម្រូវទៅតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍រួមទាំងខ ដែលមានអំពីធនធានហិរញ្ញវត្ថុបន្ថែម និងសម្រាប់ប្រើប្រាស់ទៅលើបច្ចេកវិទ្យាការគិតគូរ ប្រមើលមើលទៅលើបរិមាណថវិកាចាំបាច់ និងវិការពឹងទុកសម្រាប់បង្កើនសមត្ថភាពតាមលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ ដើម្បីកំណត់នូវបញ្ជាបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន និងឥទ្ធិពលរបស់វា ។

កត់សំគាល់ទៅលើវិធានការបង្ការ សម្រាប់ត្រួតពិនិត្យការបញ្ចេញសារធាតុ Chlorofluorocarbons ដែលត្រូវបានអនុវត្តដោយផ្ទៀងផ្ទាត់ និងផ្ទៀងផ្ទាត់បន្តទៅហើយ ។

ការត្រីវិ:ពិចារណាទៅលើសារៈសំខាន់នៃការពង្រឹងកិច្ចសហការជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ ក្នុងការស្រាវជ្រាវការអភិវឌ្ឍន៍ និងការផ្លាស់ប្តូរបច្ចេកវិទ្យា ដែលទាក់ទងនឹងការត្រួតពិនិត្យនិងការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញសារធាតុដែលបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ក៏ដូចជាការគិតទៅលើតម្រូវការផ្ទាល់របស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ។

បានព្រមព្រៀងដូចតទៅ :

មាត្រា 1: វិស័យ

សម្រាប់គោលបំណង នៃពិធីសារនេះ:

1. "អនុសញ្ញា" មានន័យថា អនុសញ្ញា Vienna ដើម្បីការពារស្រទាប់ អូហ្សូន ដែលបានអនុម័តនៅ ថ្ងៃទី២២ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៨៥ ។
2. "ភាគី" មានន័យសំដៅទៅលើភាគីជាសមាជិករបស់ពិធីសារនេះ ។
3. "លេខាធិការដ្ឋាន" មានន័យសំដៅទៅលើលេខាធិការដ្ឋានរបស់អនុសញ្ញានេះ ។
4. "សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ" គឺសំដៅទៅលើសារធាតុដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C ឬ ឧបសម្ព័ន្ធ E របស់ពិធីសារនេះ ដែលស្ថិតនៅទោលកែង ឬស្ថិតក្នុងស្ថានភាពជាល្បាយ ។ សារធាតុ ដែលត្រូវពិនិត្យមានទំរង់ជាសារធាតុអ៊ីសូមែ លើកលែងតែបានបញ្ជាក់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធពាក់ព័ន្ធ ប៉ុន្តែមិនរាប់បញ្ចូលសារធាតុ ដែលត្រូវពិនិត្យឬល្បាយសារធាតុដែលជាផលិតផលត្រូវបានផលិតឡើង ក៏ដូចជាឧបករណ៍សម្រាប់ផ្ទុកទំនិញដែលប្រើសម្រាប់ ដឹកជញ្ជូន ឬស្តុកសារធាតុនោះ ។
5. "ផលិតផល" សំដៅទៅលើចំនួនផលិតផលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ដកនឹងចំនួនសារធាតុដែលត្រូវបំផ្លាញ ចោលដោយបច្ចេកវិទ្យាដោយមានការឯកភាពពីភាគីជាសមាជិក និងដកជាមួយចំនួនសារធាតុសរុប ដែលបានប្រើប្រាស់នៅ ក្នុងការផលិតសារធាតុគីមី ។ បរិមាណសារធាតុដែលត្រូវកែច្នៃ ឬត្រូវប្រើប្រាស់ឡើងវិញពុំចាត់ទុកជាផលិតផលទេ ។
6. "ការប្រើប្រាស់" គឺសំដៅទៅលើផលិតផលដែលផលិតបានបូកនឹងបរិមាណសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យដែលបាន នាំចូល និងដកបរិមាណសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យដែលបាននាំចេញ ។
7. "កំរិតប៉ាន់ស្មាន" នៃផលិតផល ការនាំចូល ការនាំចេញ និងការប្រើប្រាស់ គឺសំដៅទៅលើកម្រិតមួយ ដែលបានកំណត់ដោយផ្អែកទៅតាមមាត្រា 3 ។
8. "ការបង្កលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ និងងាយស្រួលដល់វិស័យឧស្សាហកម្ម" (*Industrial rationalization*) គឺសំដៅទៅលើការផ្លាស់ប្តូរកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតក្នុងចំនួនតិច ឬច្រើនពីភាគីមួយទៅភាគីមួយទៀតដែលជាគោលដៅនៃ ការសម្រេចសេដ្ឋកិច្ចសំបូររុងរឿង ឬដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការកាត់បន្ថយការផ្គត់ផ្គង់ទៅតាមការគ្រោងទុកតាមរយៈលទ្ធផល នៃការបិទរោងចក្រ ។

មាត្រា 2: វិធានការត្រួតពិនិត្យ

1. ភ្ជាប់ក្នុងមាត្រា 2A
2. ជំនួសដោយមាត្រា 2B
3. ជំនួសដោយមាត្រា 2A
4. ជំនួសដោយមាត្រា 2A

5. ចំពោះរយៈពេលត្រួតពិនិត្យម្តង ឬច្រើនដង ភាគីទាំងឡាយអាចធ្វើការផ្ទេរផលិតផលក្នុងកម្រិតបានស្មានទៅ អោយភាគីដទៃ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា 2A ទៅ 2F និងមាត្រា 2H ថា កម្រិតបានស្មានផលិតផលចម្រុះនៃ សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ មិនត្រូវលើសពីកម្រិតនៃការផលិតដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រាខាងលើ ។ ការ ផ្ទេរផលិតផលនេះ នឹងត្រូវជូនដំណឹងទៅលេខាធិការដ្ឋានតាមរយៈភាគីពាក់ព័ន្ធនីមួយៗ ដោយលើកឡើងពីលក្ខខណ្ឌផ្ទេរ និងរយៈពេលអនុវត្ត ។

5. bis. ចំពោះរយៈពេលត្រួតពិនិត្យម្តងឬច្រើនដង ភាគីដែលមិនអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 អាច ផ្ទេរផលិតផល ដែលមានបរិមាណស្ថិតក្នុងផ្នែកមួយ នៃកម្រិតបានស្មានដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា 2F ថា កម្រិតបានស្មាន លើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដែលត្រូវបញ្ជូនទៅអោយភាគីដទៃមិនត្រូវលើស 0.25 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ក្នុងឆ្នាំ 1989 ហើយកម្រិតបានស្មានការប្រើប្រាស់សារធាតុល្បាយដែលត្រូវពិនិត្យរបស់ភាគី ពាក់ព័ន្ធមិនត្រូវលើសកម្រិតកំណត់លើការប្រើប្រាស់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា 2F ។ ភាគីពាក់ព័ន្ធនីមួយៗ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានទៅ លេខាធិការដ្ឋានចំពោះការផ្ទេរសារធាតុប្រើប្រាស់ដោយរៀបរាប់ពីលក្ខខណ្ឌនៃការដឹកជញ្ជូន និងពេលវេលា នៃការអនុវត្តន៍ ។

6. ភាគីទាំងឡាយដែលមិនបានអនុវត្តតាមមាត្រា 5 ដោយសារគ្រឿងបរិក្ខារសម្រាប់ផលិតសារធាតុ ដែលត្រូវ ពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A និង B កំពុងដំណើរការសាងសង់ ឬកំពុងជាប់កិច្ចព្រមព្រៀង ដែលបានធ្វើឡើងមុន ថ្ងៃទី16 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ1987 និងដែលបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់មុនថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1987 អាចបន្ថែមគ្រឿងបរិក្ខារទៅលើផលិត ផលឆ្នាំ1986 របស់ខ្លួន សម្រាប់គោលបំណង នៃការកំណត់កម្រិតបានស្មានការផលិតសម្រាប់ឆ្នាំ 1986 ដែលបានចែងថា គ្រឿងបរិក្ខារទាំងនេះ ត្រូវបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី31 ខែធ្នូ ឆ្នាំ1990 ហើយផលិតផលនេះមិនត្រូវលើស 0.5 គីឡូក្រាម នៃកម្រិត បានស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗទេ ។

7. ការផ្ទេរផលិតផលទាក់ទងនឹងកថាខ័ណ្ឌ 5 ឬការបន្ថែមផលិតផលទាក់ទងនឹងកថាខ័ណ្ឌ 6 ត្រូវជូនព័ត៌មាន ទៅលេខាធិការដ្ឋានឱ្យបានមុនពេលអនុវត្តការផ្ទេរ ឬការបន្ថែមផលិតផល ។

8. (a) ដូចមានបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា 1 (6) នៃអនុសញ្ញា ភាគីទាំងឡាយដែលជាប្រទេសសមាជិកអង្គការ សមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់អាចព្រមព្រៀងចូលរួមបំពេញកាតព្វកិច្ចលើការប្រើប្រាស់សារធាតុ ដែលត្រូវ ពិនិត្យ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ និងមាត្រា 2 A រហូតដល់មាត្រា 2 I ស្តីពីលក្ខខណ្ឌ នៃកម្រិត បានស្មានលើការប្រើប្រាស់រួមមិនត្រូវលើសកម្រិត ដែលតម្រូវដោយមាត្រានេះ និងមាត្រា 2 A រហូតដល់ មាត្រា 2 I ។

(b) ភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវជូនដំណឹងទៅលេខាធិការដ្ឋានអំពីលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងអោយបានមុនកាល បរិច្ឆេទនៃការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ដែលទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចព្រមព្រៀង ។

(c) កិច្ចព្រមព្រៀងនឹងមានប្រសិទ្ធិភាព ប្រសិនបើប្រទេសជាសមាជិកអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និង អង្គការពាក់ព័ន្ធដែលជាសមាជិករបស់ពិធីសារជូនព័ត៌មានទៅលេខាធិការដ្ឋានអំពីការអនុវត្តរបស់គេ ។

9. a) ផ្អែកទៅតាមការវាយតម្លៃដែលធ្វើឡើងដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា 6 ភាគីអាចធ្វើសេចក្តីសម្រេច :

ចំណែកផ្តល់ដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហាសុខាភិបាល អង្គការ

- i. ការកែតម្រូវទៅលើសក្តានុពលនៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C និង ឧបសម្ព័ន្ធ E និងត្រូវធ្វើឡើង បើដូច្នោះតើបញ្ហាអ្វីខ្លះត្រូវកែតម្រូវ ។
 - ii. ការកែតម្រូវ និងការកាត់បន្ថយការផលិតការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ត្រូវតែមានការ ទទួលខុសត្រូវ បើដូច្នោះ តើការកែតម្រូវ និងការកាត់បន្ថយគួរមានទំហំ ចំនួន និងរយៈពេលប៉ុន្មាន ។
 - b) សំណើសុំកែតម្រូវ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាព័ត៌មានទៅភាគីទាំងឡាយតាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាន ដែលយ៉ាងហោច ណាស់ឱ្យបានរយៈពេល 6 ខែ មុនកិច្ចប្រជុំនៃភាគីជាសមាជិក ដើម្បីស្នើសុំការអនុម័ត ។
 - c) ក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចនេះភាគីជាសមាជិកត្រូវប្រឹងប្រែងកំណត់នូវកិច្ចព្រមព្រៀងដោយការស្របមតិគ្នា ។ ប្រសិនបើការប្រឹងប្រែងរកការព្រមព្រៀងគ្នាត្រូវធ្វើឡើងដោយអស់សមត្ថភាព ហើយទីបញ្ចប់ពុំមានការឯក ភាពសេចក្តីសម្រេចនេះ នឹងត្រូវដោះស្រាយជាលើកចុងក្រោយ ដោយអនុម័តតាមការបោះឆ្នោតយក សម្លេង 2 ភាគ 3 នៃវគ្គមានភាគីដែលចូលរួមប្រជុំ និង ការបោះឆ្នោតតំណាងមតិភាគច្រើនទៅលើ ការអនុវត្តរបស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 និងការបោះឆ្នោតតំណាងមតិភាគច្រើនដែលមិន អនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នេះ ។
 - d) សេចក្តីសម្រេចនេះ នឹងត្រូវចែងក្រុងសំរាប់គ្រប់ភាគីបន្ទាប់ពីទំនាក់ទំនងទៅភាគីដោយកំរល់ទុក ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតការផ្តល់សេចក្តីសម្រេច និងចូលជាធរមានបន្ទាប់ពី 6 ខែចាប់ពីថ្ងៃផ្សព្វផ្សាយ។
10. ផ្អែកទៅតាមការវាយតម្លៃដែលធ្វើឡើងតាមមាត្រា 6 នៃពិធីសារនេះ និងយោងទៅតាមនីតិវិធីដែលបានចែង ក្នុងមាត្រា 9 នៃអនុសញ្ញា ភាគីទាំងឡាយអាចធ្វើសេចក្តីសម្រេច :
- a) ចាំកើសារធាតុណា ត្រូវបន្ថែមប្រដកចេញពីឧបសម្ព័ន្ធនៃពិធីសារនេះ
 - b) យន្តការ ទំហំនិងពេលវេលា នៃវិធានការត្រួតពិនិត្យ នឹងត្រូវអនុវត្តចំពោះសារធាតុទាំងនោះ
11. ទោះបីជាលក្ខខណ្ឌមានចែងនៅក្នុងមាត្រានេះ និងមាត្រា 2 A រហូតដល់ មាត្រា 2 I ក៏ដោយ ភាគី ទាំងឡាយអាចប្រកាន់នូវវិធានការតឹងរឹងជាងលក្ខខណ្ឌដែលតម្រូវឱ្យអនុវត្តដោយមាត្រាទាំងនេះ ។

មាត្រា 2A : CFCS

1. ក្នុងអំឡុងពេល 12 ខែដំបូងចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ដែលពិធីសារនេះត្រូវចូលជាធរមាន រហូតដល់រយៈពេល 7 ខែ និងរយៈពេល 12 ខែបន្ត ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកិច្ចពិនិត្យលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតនៅក្នុង ក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវលើសកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1986 ។ នៅពេលបញ្ចប់រយៈពេលដដែលនេះ សមាជិកនីមួយៗដែលបានផលិតសារធាតុទាំងនេះកិច្ចច្រើន ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកិច្ចពិនិត្យលើសារធាតុប៉ាន់ស្មានមិនត្រូវលើសពីកម្រិត ផលិតផលប៉ាន់ស្មាននាឆ្នាំ 1986 ឬអាចលើកលែងបានចំពោះកម្រិតផលិតផលប៉ាន់ស្មានដែលកើនឡើងកិច្ចជាង 10% ។ កំណើននេះត្រូវបានអនុញ្ញាតទៅតាមតម្រូវការជាមូលដ្ឋានរបស់ប្រទេសជាសមាជិកដែលអនុវត្តតាមមាត្រា 5 និងសម្រាប់គោល បំណងនៃការបង្កលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ និងងាយស្រួលដល់វិស័យឧស្សាហកម្ម ។

2. ចាប់ពីថ្ងៃទី ១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ1991 រហូតដល់ថ្ងៃទី31 ខែធ្នូ ឆ្នាំ1992 ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវ កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់និងការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវលើសពី 150% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ និងការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឆ្នាំ 1986 ហើយប្រការនេះ នឹងមានប្រសិទ្ធិភាពចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ1993 រីឯរយៈពេលត្រួតពិនិត្យ នឹងចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី១ ខែមករា រហូតដល់ ថ្ងៃទី31 ខែធ្នូ រៀងរាល់ឆ្នាំ ។

3. ក្នុងរយៈពេល12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ1994 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យប្រចាំឆ្នាំស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវលើសពី 25% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតក្នុងឆ្នាំ 1986 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវ ការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តរបស់ភាគីជាសមាជិកតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការ កំណត់នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតឆ្នាំ1986 រហូតដល់ 10% ។

4. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ1996 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវលើសពីកំរិត សូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុទាំងនេះក៏ច្រើនរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិត ប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុ មិនត្រូវលើសកម្រិតសូន្យ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តរបស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតការផលិតបរិមាណដូចគ្នាទៅនឹងការផលិតមធ្យមប្រចាំឆ្នាំនូវសារធាតុត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A សម្រាប់ តម្រូវការជាមូលដ្ឋានក្នុងកំឡុងឆ្នាំ 1995 ទៅ 1997 ។ កថាខ័ណ្ឌនេះ ត្រូវអនុវត្តអោយបានត្រឹមត្រូវចំពោះទំហំសម្រាប់ ធ្វើជាគោល ដែលភាគីសម្រេចអនុញ្ញាតអោយកំរិតនៃការផលិតប្រើប្រាស់អោយមានលក្ខណៈសមស្របទៅនឹងការប្រើ ប្រាស់ ដែលបានព្រមព្រៀងដោយពួកគេ ។

5. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្មនៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដោយផ្អែកលើតម្រូវ ការក្នុងស្រុក នៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 80% ក្នុងមួយឆ្នាំជាមធ្យម នៃផលិតកម្មសារធាតុទាំងនេះដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុក សម្រាប់ឆ្នាំ 1995 រហូតដល់ឆ្នាំ 1997 ទាំងស្រុង ។

6. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដោយផ្អែកលើ តម្រូវការក្នុងស្រុក នៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 50% ក្នុងមួយឆ្នាំជា មធ្យមនៃផលិតកម្មសារធាតុទាំងនេះដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ 1995 រហូតដល់ឆ្នាំ1997 ទាំងស្រុង ។

7. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៧ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដោយផ្អែក លើតម្រូវការក្នុងស្រុក នៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 15%

ទីសាខាទំនាក់ទំនងសហការកម្ពុជា-អូស្ត្រាលី ភ្នំពេញ

ក្នុងមួយឆ្នាំជាមធ្យម នៃផលិតកម្មសារធាតុទាំងនេះដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ1995 រហូតដល់ឆ្នាំ1997 ទាំងស្រុង។

8. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដោយផ្អែក លើតម្រូវការក្នុងស្រុកនៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 0 ។

9. ក្នុងគោលបំណង នៃការគណនាតម្រូវការក្នុងស្រុកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។ ការគណនាមធ្យម ភាគផលិតកម្មប្រចាំឆ្នាំដោយភាគីនីមួយៗមានសិទ្ធិទទួលបានការផលិតដែលបានផ្ទេរអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 5 នៃមាត្រា 2 និងលើកលែងសិទ្ធិទទួលបានការផលិតដោយអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 5 នៃមាត្រា 2 ។

មាត្រា 2B : HALONS

1. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1992 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគី នីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុមទី II នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវ លើសពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1986 ។ ការផលិតសារធាតុតិចប្រើនៃក្នុងរយៈពេលដូចគ្នារបស់ភាគី នីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុ មិនត្រូវលើសពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតនាឆ្នាំ 1986 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋានក្នុងស្រុក នៃការអនុវត្តរបស់ភាគីជាសមាជិកដែលអនុវត្តតាម កថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតការផលិតឆ្នាំ 1986 រហូតដល់ 10% ។

2. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1994 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគី នីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ A មិនត្រូវលើស ពីកម្រិតសូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុទាំងនេះតិចប្រើរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវ កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើសកម្រិតសូន្យ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជា មូលដ្ឋានក្នុងស្រុក នៃការអនុវត្តរបស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការ ផលិតរហូតដល់ថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2002 អាចលើសការកំណត់នៃកម្រិតការផលិតឆ្នាំ1986 រហូតដល់ 15% បន្ទាប់មក អាចលើសកម្រិតស្មើនឹងកម្រិតមធ្យមប្រចាំឆ្នាំ នៃការផលិតនូវសារធាតុត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដើម្បីបំពេញនូវ តម្រូវការមូលដ្ឋានក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ1995 រហូតដល់ឆ្នាំ1997 ទាំងស្រុង ។ កថាខ័ណ្ឌនេះមានវិសាលភាព ចំពោះទំហំ សម្រាប់ធ្វើជាគោល ដែលភាគីដែលសម្រេចអនុញ្ញាតអោយកំរិតនៃការផលិត ឬការប្រើប្រាស់ដែលចាំបាច់សមស្របទៅនឹង ការប្រើប្រាស់ដែលបានព្រមព្រៀងដោយពួកគេ ។

3. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដោយផ្អែក លើតម្រូវការក្នុងស្រុក នៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 50%

ចំណែកនៃការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចរបស់ គណៈកម្មាធិការ

នៃកម្រិតមធ្យមប្រចាំឆ្នាំ នៃផលិតកម្មសារធាតុទាំងនេះដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ 1995 រហូតដល់ឆ្នាំ 1997 ទាំងស្រុង។

4. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដោយផ្អែកលើ តម្រូវការក្នុងស្រុក នៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃ មាត្រា 5 មិនអោយលើសពី 0 ។

មាត្រា 2C: OTHER FULLY HALOGENATED CFCs

1. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែ ដែលចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ1993 ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបានជា ប្រចាំនូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុមទី I នៃឧបសម្ព័ន្ធ B មិនត្រូវលើស 80% ពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1989 ទេ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុតិចប្រើច្រើនរបស់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតមិនត្រូវលើស 50% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុ នាឆ្នាំ 1989 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តរបស់ភាគីជាសមាជិក ដែល អនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតអាចលើសការកំណត់នៃកម្រិតការផលិតឆ្នាំ 1989 រហូតដល់ 10% ។

2. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ1994 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគី នីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យប្រចាំឆ្នាំ ស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ B មិនត្រូវលើសពី 25% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតក្នុងឆ្នាំ 1989 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរការផលិតសារធាតុតិច ប្រើច្រើនរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើសកម្រិត 25% នៃកម្រិត ប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុនាឆ្នាំ1989 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋានក្នុងស្រុកនៃ ការអនុវត្តរបស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិត ប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ1989 រហូតដល់ 10% ។

3. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ1996 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគី នីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ B មិនត្រូវ លើសពីកម្រិតសូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុតិចប្រើច្រើនរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវ កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើសកម្រិតសូន្យ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជា មូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តរបស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការ កំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតរហូតដល់ថ្ងៃទី០១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣កំនត់មិនអោយលើសពី 15% នៃការផលិតឆ្នាំ 1989 ។ បន្ទាប់មកការលើសបរិមាណចំនួនកំណត់ស្មើ 80% នៃកម្រិតមធ្យមប្រចាំឆ្នាំនៃការផលិតសារធាតុដែល ត្រូវពិនិត្យនៅក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ B សម្រាប់លើកតម្រូវការក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៨ រហូតដល់ឆ្នាំ ២០០០

ទិសដៅចុងដំណាច់ផ្តល់សារធាតុចម្រាញ់ស្រទាប់ មូលដ្ឋាន

ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុជាប្រចាំ មិនត្រូវលើសនៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុនា ឆ្នាំ 1989 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តរបស់ភាគីជាសមាជិកដែល អនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 នោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតការផលិតឆ្នាំ 1989 រហូតដល់ 10% ។

2. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូងចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ1994 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំ លើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម III នៃឧបសម្ព័ន្ធ B មិនត្រូវលើសពី 50% ពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ1989 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរការផលិតសារធាតុ របស់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុជាប្រចាំមិនត្រូវលើសកម្រិត 50% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មាន លើការផលិតសារធាតុនាឆ្នាំ1989 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តរបស់ភាគី ជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនា ឆ្នាំ1989 រហូតដល់ 10% ។

3. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ1996 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម III នៃឧបសម្ព័ន្ធ B មិនត្រូវលើស ពីកម្រិតសូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការ ផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើសកម្រិតសូន្យ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្ត របស់ភាគីជាសមាជិកក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការ ផលិតនាឆ្នាំ1989 រហូតដល់ 15% ។ កថាខ័ណ្ឌនេះ មានវិសាលភាពចំពោះភាគីសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យកម្រិត នៃការផលិត ឬការប្រើប្រាស់ចាំបាច់ដែលបានព្រមព្រៀងដោយពួកគេ ។

មាត្រា 2F: HYDROCHLOROFLUOROCARBONS

1. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ1996 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើស ពីកម្រិតដូចខាងក្រោម៖

- a) 2.8% នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A នាឆ្នាំ 1989 ។
- b) កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C នាឆ្នាំ1989 ។

2. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ2004 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវ លើសពីកម្រិត 65% នៃចំនួនដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។

3. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ2010 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗ

ទិសដៅក្នុងការកំណត់ប្រាក់បៀវត្សសារធាតុប្រែប្រួល ១១១១

ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិត 65% នៃចំនួនដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។

៤. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥ និងរយៈពេល ១២ ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិត 10% នៃចំនួនដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។

5. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2020 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិត 0.5% នៃចំនួនដែលបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការប្រើប្រាស់នេះគឺកម្រិតសម្រាប់តែសេវាកម្មម៉ាស៊ីនត្រជាក់ និងឧបករណ៍ត្រជាក់ដែលមានស្រាប់តែប៉ុណ្ណោះ ។

6. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2030 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិតសូន្យ ។

7. ចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ1996 ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវ÷

- a) ការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ត្រូវបានកំណត់ទៅលើសារធាតុដែលត្រូវប្រើប្រាស់ជំនួសដោយពុំមានលក្ខណៈសមស្របទៅតាមទ្រឹស្តីបរិស្ថានឬបច្ចេកទេស ។
- b) ការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវឱ្យប្រាសចាកពីការអនុវត្តន៍បច្ចុប្បន្នទៅលើសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B និង ឧបសម្ព័ន្ធ C លើកលែងតែក្នុងករណីចាំបាច់ដើម្បីការពារជីវិត និង សុខភាពមនុស្ស ។
- c) សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងលក្ខណៈកាត់បន្ថយការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន រួមទាំងការគិតគូរពីបញ្ហាបរិស្ថាន សុវត្ថិភាព និង សេដ្ឋកិច្ច ។

8. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2004 និងរយៈពេល12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគីនីមួយៗ ដែលកំពុងផលិតសារធាតុមួយ ឬច្រើនត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាប្រចាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុ ដែលត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិតមធ្យមភាគប្រចាំឆ្នាំនៃ :

- a) កម្រិតចំនួនប្រើប្រាស់សរុបប្រចាំឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ១៩៨៩ នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C និងក្នុងកម្រិតប៉ាន់ស្មាន 2.8% នៃកម្រិតប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩ នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A និង
- b) កម្រិតចំនួនផលិតសរុបប្រចាំឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩ នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C និងក្នុងកម្រិតប៉ាន់ស្មាន 2.8% នៃកម្រិតប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩ នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ដើម្បីបំពេញតម្រូវការក្នុងស្រុកនៃប្រតិបត្តិការរបស់ភាគីក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 ។ ការប៉ាន់ស្មានកម្រិតផលិតកម្មមិនឱ្យលើសពីចំនួនកំនត់ 15% នៃកម្រិតផលិតនៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ A ដូចបានបង្ហាញខាងលើ។

មាត្រា 2G : Hydrobromofluorocarbons

ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ 1996 និង រយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគី នីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសពីកម្រិតសូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុ មិនត្រូវលើសកម្រិតសូន្យ ។ កថាខ័ណ្ឌនេះ ត្រូវអនុវត្តអោយបានត្រឹមត្រូវចំពោះទំហំសម្រាប់ធ្វើជាគោលដៅសេដ្ឋកិច្ចសំរេចអនុញ្ញាតអោយកំរិតនៃការផលិតការប្រើប្រាស់មានលក្ខណៈសមស្របទៅនឹងការប្រើប្រាស់ដែលបានព្រមព្រៀងដោយពួកគេ ។

មាត្រា 2H : ម៉េទីលប្រូមីយ៉ាម (Methyl Bromide)

1. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ 1995 និង រយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគី នីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើសពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1991 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរការផលិតសារធាតុប្រចាំឆ្នាំរបស់ភាគី នីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុ មិនត្រូវលើសកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុក្នុងឆ្នាំ 1991 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តរបស់ភាគីជាសមាជិកតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ 1991 រហូតដល់ 10% ។

2. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ 1999 និង រយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគី នីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើស 75% ពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1991 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុប្រចាំឆ្នាំរបស់ភាគី នីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើស 75% កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុក្នុងឆ្នាំ 1991 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយដើម្បីបំពេញតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តរបស់ភាគីជាសមាជិកតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ 1991 រហូតដល់ 10% ។

3. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ 2001 និង រយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគី នីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើស

ទំព័រ ៣៥២ ផ្នែក ១ នៃកិច្ចព្រមព្រៀង ២០០៥ រវាង កម្ពុជា និង អង្គការសុខភាពពិភពលោក

50% ពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1991 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុប្រចាំឆ្នាំរបស់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើស 50% ក៏កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិត សារធាតុក្នុងឆ្នាំ 1991 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តរបស់ភាគីជាសមាជិក តាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ 1991 រហូតដល់ 10% ។

4. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ2003 និង រយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគី នីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើស 30% ពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់នាឆ្នាំ 1991 ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុប្រចាំឆ្នាំរបស់ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើស 30% កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិត សារធាតុក្នុងឆ្នាំ 1991 ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តរបស់ភាគីជា សមាជិកតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតអាចលើសការកំណត់ នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ 1991 រហូតដល់ 10% ។

5. ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ2005 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្តបន្ទាប់ ភាគី នីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ស្ថិតក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើស សូន្យ ។ ក្នុងរយៈពេលដដែលនេះដែរ ការផលិតសារធាតុប្រចាំឆ្នាំរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធានាចំពោះកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការ ផលិតសារធាតុមិនត្រូវលើសសូន្យ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋាន នៃការអនុវត្តរបស់ ភាគីជាសមាជិកតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 កម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតរហូតដល់ថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ2002 អាចលើស ការកំណត់នៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានការផលិតនាឆ្នាំ 1991 រហូតដល់ 15% ។ បន្ទាប់មកទៀតអាចលើសបរិមាណមធ្យម ភាគប្រចាំឆ្នាំនៃការផលិតសារធាតុត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E សម្រាប់តម្រូវការក្នុង ស្រុកក្នុងកំឡុងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដល់ ១៩៩៨ ទាំងស្រុង ។ ក្នុងកថាខ័ណ្ឌនេះ និងជួយការបន្ថយដល់ភាគីក្នុងការអនុញ្ញាតផលិត ឬប្រើប្រាស់ដែលជាការចាំបាច់ដែលបាន ព្រមព្រៀងដោយពួកគេ។

5 bis. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគី នីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតផលនៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E ដោយផ្អែកលើតម្រូវ ការក្នុងស្រុកនៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពី 80% ធៀបទៅកម្រិតមធ្យម ប្រចាំឆ្នាំនៃផលិតកម្មសារធាតុទាំងនេះដោយផ្អែកលើតម្រូវការក្នុងស្រុកសម្រាប់ឆ្នាំ 1995 រហូតដល់ឆ្នាំ 1998 ទាំងស្រុង ។

5 ter. ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគី នីមួយៗ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E ដោយផ្អែកលើតម្រូវ ការក្នុងស្រុកនៃការប្រតិបត្តិរបស់ភាគីនីមួយៗនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃ មាត្រា 5 មិនឱ្យលើសពីសូន្យ ។

ព័ត៌មានបំប៉នអំពីការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង ទូលំទូលាយ

6. ការប៉ាន់ស្មានកម្រិតប្រើប្រាស់ និងផលិតកម្មក្រោមមាត្រានេះមិនរួមបញ្ចូលបរិមាណប្រើប្រាស់ដោយភាគីសម្រាប់បំបាត់កត្តាចង្រៃ និងក្នុងទម្រង់ការរៀបចំដឹកចេញ។

មាត្រា 2I : ប្រូមូក្លរូមេតាន (Bromochloromethane)

ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ និងរយៈពេល១២ ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើផលិតកម្ម និងការប្រើប្រាស់នៃសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម 3 នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនឱ្យលើសពីសូន្យ ។ ក្នុងកថាខ័ណ្ឌនេះនឹងជួយដល់ភាគីក្នុងការអនុញ្ញាតផលិត ឬប្រើប្រាស់ដែលជាការចាំបាច់ ដែលបានក្រមព្រៀងដោយពួកគេ។

មាត្រា 3 : ការធានាកម្រិតត្រួតពិនិត្យ

ដើម្បីអនុវត្តគោលបំណងមាត្រា 2 មាត្រា 2A ទៅ 2I និងមាត្រា 5 ភាគីនីមួយៗ ត្រូវកំណត់កម្រិតប៉ាន់ស្មានចំពោះសារធាតុនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C ឬ ឧបសម្ព័ន្ធ E :

- a) ការផលិតអាស្រ័យដោយ:
 - (i) គុណបរិមាណផលិតផលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យប្រចាំឆ្នាំ និងឥទ្ធិពលនៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូនដែលបង្កឡើងដោយសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A, ឧបសម្ព័ន្ធ B, ឧបសម្ព័ន្ធ C, ឬឧបសម្ព័ន្ធ E ។
 - (ii) បូកចូលគ្នានូវបរិមាណសារធាតុតាមកូលេខ នៅក្នុងក្រុមសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យនីមួយៗ
- b) ការនាំចូលនិងនាំចេញ ដោយអនុវត្តទៅតាមនីតិវិធីដែលបានកំណត់ក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌ (a) និង។
- c) បរិមាណប្រើប្រាស់ដោយបូកបន្ថែមនូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតសារធាតុនិងការនាំចូល ប៉ុន្តែត្រូវដកចេញនូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើសារធាតុនាំចេញដូចមានចែង ដោយផ្អែកទៅតាមអនុកថាខ័ណ្ឌ (a) និង (b)។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៣ ការនាំសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យទៅកាន់ភាគីមិនមែនជាសមាជិកមិនត្រូវបានដកចេញទេដោយគិតលើកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់របស់ភាគីនាំចេញ ។

មាត្រា 4 : ការត្រួតពិនិត្យលើធានាផ្នែកឬថាប្រទេសមែនជារដ្ឋនៃអនុសញ្ញា

- 1. ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩០ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់លើការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។
 - 1 bis. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។
 - 1 ter. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃ

ចំពោះប្រទេសដែលផ្តល់ការអនុវត្តម្ចាស់ ធុរកិច្ច

ពិធីសារនេះ ។

1 qua. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

1 quin. ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ ភាគីនីមួយៗ នឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

1 sex. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម III នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

2. ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៣ ភាគីនីមួយៗ នឹងត្រូវហាមឃាត់លើការនាំចេញសារធាតុ ដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

2 bis. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចេញសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

2 ter. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចេញសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

2 qua. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចេញសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ។

2 quin. ចាប់ពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ ភាគីនីមួយៗនឹង ត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចេញសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជា សមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

2 sex. ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចេញសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម III នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

3. មុនថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩២ ដោយអនុវត្តទៅតាមនីតិវិធីក្នុងមាត្រា 10 នៃអនុសញ្ញា ភាគីជាសមាជិកត្រូវរៀបរាប់ឱ្យល្អិតល្អន់នូវបញ្ជីស្តីពីការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីនេះ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធភាព ភាគីដែលពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធ នឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនភាគីនៃពិធីសារនេះ។

3 bis. អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីក្នុងមាត្រាទី 10 នៃអនុសញ្ញា ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗត្រូវរៀបរាប់លំអិតក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធនូវផលិតផលសារធាតុដែលត្រូវ

ទំព័រនេះមិនមែនជាផ្នែកនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការ

ពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីនេះក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធិភាព ភាគី ដែល ពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធ នឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនភាគីនៃពិធីសារនេះ ។

3 ter. អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីក្នុងមាត្រា 10 នៃអនុសញ្ញា ក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូល ជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនីមួយៗនឹងត្រូវរៀបរាប់លម្អិតក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធនូវផលិតផលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ក្នុងក្រុម II ឧបសម្ព័ន្ធ C ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីនេះ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធិភាព ភាគី ដែលពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធ នឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនភាគីនៃពិធីសារនេះ ។

4. មុនថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1994 ភាគីនឹងត្រូវហាមឃាត់តាមករណីដែលអាចធ្វើបាន ចំពោះការនាំចូល ផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា ប៉ុន្តែលើកលែងសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីក្នុងមាត្រា 10 នៃអនុសញ្ញា បើសិនការកំណត់អាចធ្វើទៅបានភាគីនឹងត្រូវរៀបរាប់លម្អិតក្នុងតារាង ឧបសម្ព័ន្ធនូវផលិតផលសារធាតុទាំងនេះ ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីនេះ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមាន ប្រសិទ្ធិភាព ភាគីដែលពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធ នឹងត្រូវហាមឃាត់ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែន ភាគីនៃពិធីសារនេះ។

4 bis. ក្នុងអំឡុងពេលប្រាំឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនឹងត្រូវមាន ការហាមឃាត់តាមករណីដែលអាចធ្វើបាន ចំពោះការនាំចូលផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា ប៉ុន្តែ លើកលែងសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីក្នុងមាត្រា 10 នៃអនុសញ្ញា បើសិនការ កំណត់អាចធ្វើទៅបានភាគីនឹងត្រូវរៀបរាប់លម្អិតក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធនូវផលិតផលសារធាតុទាំងនេះ ។ អនុលោមទៅតាម នីតិវិធីនេះ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធិភាព ភាគីដែលពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធនឹងត្រូវហាមឃាត់ ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនភាគីនៃពិធីសារនេះ ។

4 ter. ក្នុងអំឡុងពេលប្រាំឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់កថាខ័ណ្ឌនេះ ភាគីនឹងត្រូវហាម ឃាត់តាមករណីដែលអាចធ្វើបានចំពោះការនាំចូលផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃអនុសញ្ញា ប៉ុន្តែលើកលែង សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ។ អនុលោមទៅតាមនីតិវិធីក្នុងមាត្រា 10 នៃអនុសញ្ញា បើសិនការ កំណត់អាចធ្វើទៅបាន ភាគីនឹងត្រូវរៀបរាប់លម្អិតក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធនូវផលិតផលសារធាតុទាំងនេះ ។ អនុលោមទៅតាម នីតិវិធីនេះ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលឧបសម្ព័ន្ធមានប្រសិទ្ធិភាព ភាគីដែលពុំជំទាស់ទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធ នឹងត្រូវហាមឃាត់ ចំពោះការនាំចូលនូវផលិតផលពីប្រទេសដែលពុំមែនភាគី នៃពិធីសារនេះ ។

5. ភាគីនីមួយៗ ត្រូវទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុងក្នុងការបញ្ឈប់ការផ្តល់បច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់ការផលិត និង ការប្រើប្រាស់ សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A, B, C និង C ទៅឱ្យប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិក នៃពិធីសារនេះ ។

6. ភាគីនីមួយៗ ត្រូវមានការអត់ធ្មត់ចំពោះការផ្តល់ទៅឱ្យប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះជាថវិកា ជាជំនួយឬជាភារកិច្ចវិធានារាប់រងលើការនាំចេញទៅប្រទេសដែលពុំមែនជាភាគី នៃពិធីសារនេះនូវផលិតផលសម្ភារៈរោងចក្រ និងបច្ចេកវិទ្យា ដែលសម្រួលដល់ការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A, B និង C ។

7. កថាខ័ណ្ឌ 5 និង 6 មិនត្រូវបានអនុវត្តចំពោះផលិតផល សម្ភារៈ រោងចក្រ ឬបច្ចេកវិទ្យាដែលកែលម្អ ទៅលើអ្វីដែលមានស្រាប់ ទៅលើការរកឃើញជាថ្មី ការកែច្នៃឡើងវិញ ឬការកាត់បន្ថយសារធាតុដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យ ប៉ុន្តែ មានទិសដៅបង្កើនការអភិវឌ្ឍន៍ទៅលើសារធាតុដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីជំនួស ឬរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយការ បញ្ចេញសារធាតុដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A, B និង C ។

8. ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ យោងទៅតាមការចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី 1 រហូតដល់ 4ter. នៃមាត្រានេះ ការនាំចូល ឬ នាំចេញនូវសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យទៅកាន់ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ នឹងអាចត្រូវបាន អនុញ្ញាត ប្រសិនបើប្រទេសនេះត្រូវកំណត់ដោយកិច្ចប្រជុំរវាងភាគីជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ថាបានធ្វើទៅតាមមាត្រា 2 មាត្រា 2A រហូតដល់មាត្រា 2I និងមាត្រានេះ ហើយបានធ្វើទិន្នន័យដែលមានសុពលភាព ដូចបានបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា 7 ។

9. យោងទៅលើសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យផ្ទាល់ក្នុងមាត្រានេះ ចំពោះពាក្យថា "ប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិក នៃពិធីសារនេះ" គឺសំដៅទៅលើប្រទេសឬអង្គការសមូហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ដែលពុំយល់ព្រមទៅនឹងការកំណត់ នៃវិធាន ការត្រួតពិនិត្យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពទៅលើសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យនោះ ។

10. មុនថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ 1996 ភាគីជាសមាជិកនឹងត្រូវគិតពិចារណាធ្វើវិសោធនកម្មទៅលើពិធីសារនេះ ដើម្បីពង្រីកវិធានការក្នុងមាត្រានេះឱ្យមានលក្ខណៈទូលំទូលាយទាក់ទងនឹងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើសារធាតុ ដែលត្រូវពិនិត្យក្នុង ក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C និងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E ចំពោះប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

មាត្រា 4A : ការវិនិច្ឆ័យទាមទារផ្នែកថ្មីថ្មោល

1. កន្លែងណា បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលត្រូវអនុវត្តការលប់បំបាក់សារធាតុត្រួតពិនិត្យ ភាគីមួយមិនមានសមត្ថភាព ក៏ដោយ ក៏ត្រូវតែទទួលយកការអនុវត្តតាមគ្រប់ជំហានតាមតម្រូវការរបស់ពិធីសារម៉ុងរេអាល់ ដើម្បីបញ្ឈប់ការផលិតនៃ សារធាតុសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុកជាជាងការយល់ព្រមរបស់ភាគីក្នុងការប្រើប្រាស់ជាចាំបាច់ ។ វាត្រូវបានហាមឃាត់ក្នុងការ នាំចេញសម្រាប់ប្រើប្រាស់ កែច្នៃឡើងវិញ និងកែប្រែបរិមាណសារធាតុក្រៅពីគោលបំណងសម្រាប់បំផ្លាញចោល ។

2. ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះបញ្ចូលដោយឆ្លានលំអៀងដើម្បីប្រតិបត្តិក្នុងមាត្រា 11 នៃអនុសញ្ញា និងជានីតិវិធីនៃការមិនអនុវត្តតាមដែលបានបង្កើតឡើងក្រោមមាត្រា 8 នៃពិធីសារ។

មាត្រា 4B : អជ្ជាប័ណ្ណ

1. ភាគីនីមួយៗចាប់ពីថ្ងៃទី ១ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០០ ឬបីខែបន្ទាប់ពីថ្ងៃចូលជាធរមាននៃមាត្រានេះ ត្រូវបង្កើត និងអនុវត្តប្រព័ន្ធអជ្ជាប័ណ្ណក្នុងការនាំចេញ និងនាំចូលនូវសារធាតុថ្មី ប្រើប្រាស់ កែច្នៃឡើងវិញ និងធ្វើឡើងវិញសារធាតុ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A, B, C និង E នៅពេលថ្មីៗនេះ ។

2. ថ្ងៃបើកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ រាល់ភាគីត្រូវប្រតិបត្តិតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 ដែលសម្រេចមិនសម ស្របទៅនឹងការបង្កើត និងអនុវត្តប្រព័ន្ធអជ្ជាប័ណ្ណសម្រាប់នាំចេញ នាំចូលសារធាតុត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ C និង E ត្រូវ បានពន្យារពេលក្នុងសកម្មភាពនេះរហូតដល់ថ្ងៃទី ១ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៥ និងថ្ងៃទី ១ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០២ ដោយឡែកៗគ្នា។

3. គ្រប់ភាគីទាំងអស់ត្រូវតែបង្ហាញ និងធ្វើរបាយការណ៍ទៅលេខាធិការដ្ឋានអំពីការបង្កើត និងដំណើរការប្រព័ន្ធ អជ្ជាប័ណ្ណក្រោយពេលនៃការបង្កើតបានបីខែ ។

ព័ត៌មានផ្តល់ដោយអង្គការ EWMI-Cambodia ក្រោមគម្រោង "អភិរក្សសិទ្ធិលើដីធ្លីរបស់ពលរដ្ឋកម្ពុជា" ឧបត្ថម្ភដោយក្រសួងការបរទេសសហរដ្ឋអាមេរិក (04/09)

4. លេខាធិការដ្ឋានត្រូវតែរៀបចំពេលវេលា និងបញ្ចូលទៅក្នុងតារាងភាគីទាំងអស់ដែលបានធ្វើរបាយការណ៍អំពីប្រព័ន្ធអគ្គិសនីរបស់ពួកគេ និងបញ្ជូនព័ត៌មានទាំងនេះទៅក្រុមប្រឹក្សាអនុវត្តសម្រាប់ពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់សមស្របសម្រាប់ភាគីទាំងនោះ ។

មាត្រា 5 : ស្ថានភាពទិសដៅនៃប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍

1. ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមានរបស់អនុសញ្ញា ឬគិតរហូតមកទល់ថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដើម្បីបំពេញនូវកម្រិតការជាមូលដ្ឋាន ភាគីជាសមាជិកដែលជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ដែលមានកំរិតគណនាលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A តិចជាង 0.3 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ និងមានសិទ្ធិពន្យារពេលរហូតដល់រយៈពេលដប់ឆ្នាំទៅលើការអនុវត្តន៍តាមវិធានការត្រួតពិនិត្យ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា 2A រហូតដល់ 2E ថាការធ្វើវិសោធនកម្មសំដៅកែតម្រូវ ឬការធ្វើវិសោធនកម្មដើម្បីអនុម័តនៅឯកិច្ចប្រជុំលើកទីពីរក្នុងទីក្រុងឡុង ថ្ងៃទី២៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩០ និងត្រូវដាក់ស្នើទៅភាគីដែលអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌនេះ ក្រោយពីបានធ្វើការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 8 នៃមាត្រានេះ ។

1 bis. យោងទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 8 នៃមាត្រានេះ ភាគីត្រូវទទួលខុសត្រូវពិនិត្យសារធាតុឡើងវិញចំពោះការវាយតម្លៃបានធ្វើឡើងដោយផ្អែកទៅតាមមាត្រា 6 និងផ្អែកទៅតាមព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ ដែលបានសម្រេចឡើងនៅថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ 1996 តាមរយៈនីតិវិធីដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 9 នៃមាត្រា 2 :

- a) ចំពោះកថាខ័ណ្ឌ 1 ដល់កថាខ័ណ្ឌ 6 នៃមាត្រា 2F តើធ្លាប់ចាប់ផ្តើមត្រូវកំណត់នៅពេលណាកម្រិតចាប់ផ្តើម គម្រោងពេលត្រួតពិនិត្យ និង កាលបរិច្ឆេទលប់ចោលការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ដែលនឹងអនុវត្តចំពោះភាគីក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។
- b) ចំពោះមាត្រា 2G តើកាលបរិច្ឆេទដែលត្រូវបដិសេធចំពោះផលិតផល និងការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ C ដែលនឹងត្រូវដាក់ស្នើទៅភាគីដែលអនុវត្តតាមមាត្រានេះ ។
- c) ចំពោះមាត្រាទី 2H តើធ្លាប់ចាប់ផ្តើមត្រូវកំណត់នៅពេលណាកម្រិតចាប់ផ្តើមគម្រោងពេលត្រួតពិនិត្យលើការប្រើប្រាស់ និងការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E ដែលនឹងអនុវត្តចំពោះភាគីក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ។

2. ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ការអនុវត្តរបស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវលើសពីកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ដែលកំណត់ឱ្យតិចជាង 0.3 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗឬមិនត្រូវលើសកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំលើការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B ដែលកំណត់ឱ្យតិចជាង 0.2 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ។

3. នៅពេលអនុវត្តវិធានការត្រួតពិនិត្យដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា 2A រហូតដល់ 2E ការអនុវត្តរបស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ នឹងត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិប្រើប្រាស់:

ទិសដៅកំពុងអភិវឌ្ឍន៍សម្រាប់ប្រព័ន្ធអគ្គិសនី

- a) ចំពោះសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A តម្លៃមធ្យមនៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំលើការប្រើប្រាស់ ក្នុងអំឡុងពេលពីឆ្នាំ 1995 ដល់ 1997 ឬកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ដែលអនុញ្ញាតអោយត្រឹម 0.3 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ដែលចាត់ទុកជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កំណត់វិធានការត្រួតពិនិត្យ ។
- b) ចំពោះសារធាតុដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B តម្លៃមធ្យមនៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំ លើការ ប្រើប្រាស់ក្នុងអំឡុងពេលពីឆ្នាំ 1998 ដល់ 2000 ឬកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ដែលអនុញ្ញាត ឱ្យត្រឹម 0.2 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ដែលចាត់ទុកជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កំណត់វិធានការត្រួត ពិនិត្យ ។
- c) ចំពោះសារធាតុដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A តម្លៃមធ្យមនៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំលើការ ផលិតក្នុងអំឡុងពេលពីឆ្នាំ 1995 ដល់ 1997 ឬកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតដែលអនុញ្ញាត ឱ្យត្រឹម 0.3 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ដែលចាត់ទុកជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កំណត់វិធានការត្រួត ពិនិត្យ ។
- d) ចំពោះសារធាតុដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B តម្លៃមធ្យមនៃកម្រិតប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំ លើការ ផលិតក្នុងអំឡុងពេលពីឆ្នាំ 1998 ដល់ 2000 ឬកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការផលិតដែលអនុញ្ញាត ឱ្យត្រឹម 0.2 គីឡូក្រាម សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗ ដែលចាត់ទុកជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កំណត់វិធានការត្រួត ពិនិត្យ ។

4. មុនពេលដែលកាតព្វកិច្ចត្រួតពិនិត្យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា 2A រហូតដល់ 2I អាចអនុវត្តទៅបាន ប្រសិន បើការអនុវត្តរបស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ឃើញថាពុំមានការផ្គត់ផ្គង់គ្រប់គ្រាន់ចំពោះសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ គឺភាគីអាចជូនដំណឹងទៅលេខាធិការដ្ឋាន ។ លេខាធិការដ្ឋាន នឹងត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាបន្ទាន់ទៅកាន់ភាគីជាសមាជិកនូវឯកសារ ចម្លងដែលបញ្ជាក់ប្រាប់ជាមុន ពីបញ្ហាដែលនឹងត្រូវលើកយកមកពិចារណានៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកក្រោយ និងធ្វើសេចក្តីសម្រេច ពីសកម្មភាពសមស្របដែលនឹងត្រូវអនុវត្ត ។

5. បង្កើនសមត្ថភាពបំពេញកាតព្វកិច្ចលើការអនុវត្តរបស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 ដោយអនុលោម ទៅតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា 2A រហូតដល់ 2E និងមាត្រា 2I និងអនុលោមទៅតាមវិធានការ ត្រួតពិនិត្យផ្សេងទៀតក្នុងមាត្រា 2F រហូតដល់ 2H ដែលបានសម្រេចដោយផ្អែកទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 1.bis នៃ មាត្រានេះ រីឯការអនុវត្តដោយភាគីដដែល នឹងត្រូវពឹងផ្អែកទៅលើប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តលើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ដូចមានចែងដោយមាត្រា 10 និងមាត្រា 10A ដែលទាក់ទងនឹងបន្ទាន់ប្តូរផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា ។

6. ការអនុវត្តរបស់ភាគីតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 ពេលខ្លះត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅ លេខាធិការដ្ឋាន ចំពោះករណីដែលមានការលំបាកក្នុងការអនុវត្តទោះបីកិច្ចប្រើប្រាស់កាតព្វកិច្ចក្នុងមាត្រា 2 A រហូតដល់ 2E និងមាត្រា 2I និងក្នុងមាត្រា 2F រហូតដល់ 2H ដោយអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 1bis. នៃមាត្រានេះ ដោយ សារតែការអនុវត្តមាត្រា 10 និង 10A នៅមានការខ្វះខាត ។ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវផ្សព្វផ្សាយជាបន្ទាន់ទៅកាន់ភាគីជា

សមាជិកនូវឯកសារចម្លងដែលបញ្ជាក់ប្រាប់ជាមុន ពីបញ្ហាដែលនឹងត្រូវលើកយកមកពិចារណានៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកក្រោយ លើការទទួលស្គាល់កថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ និងត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចពីសកម្មភាពសមស្របដែលនឹងត្រូវអនុវត្ត ។

7. ចន្លោះពេលនៃការជូនព័ត៌មាននិងការប្រជុំរបស់ភាគី សកម្មភាពសមស្របទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 6 នៃមាត្រានេះ និងត្រូវបានដោះស្រាយ ឬក្នុងរយៈពេលក្រោយមកទៀត បើកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីត្រូវបានដោះស្រាយ នោះនីតិវិធីដែល មិនអនុវត្តទៅតាមមាត្រា 8 នឹងមិនត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ទេ ។

8. ស្ថានភាពនៃការអនុវត្តរបស់ភាគីទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ និងត្រូវពិនិត្យឡើងវិញដោយកិច្ចប្រជុំ របស់ភាគី រួមមានទាំងការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពលើកិច្ចសហការផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងការផ្លាស់ប្តូរផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា ក៏ដូចជាការអនុវត្តទៅលើកំណែប្រែ ដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះគម្រោងពេលដែលអាចអនុវត្តដោយភាគីជាសមាជិកទៅ លើវិធានការត្រួតពិនិត្យ ។

8 bis. យោងតាមសេចក្តីបញ្ចប់នៃការពិនិត្យឡើងវិញក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ៨ ខាងលើ:

- (a) គោរពតាមឧបសម្ព័ន្ធ A នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យ ភាគីមួយប្រតិបត្តិតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការក្នុងស្រុក និងមានសិទ្ធិពន្យារពេល 10 ឆ្នាំក្នុងប្តេជ្ញាចិត្តជាមួយនិង ការយល់ព្រមទទួលវិធានការត្រួតពិនិត្យដោយកិច្ចប្រជុំភាគលើកទី ២ នៅទីក្រុងឡុង ថ្ងៃទី២៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ1990 និងយោងតាមពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ មាត្រា 2A និង 2B ត្រូវអានដូច្នោះ ។
- (b) គោរពតាមឧបសម្ព័ន្ធ B នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យ ភាគីមួយប្រតិបត្តិតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការក្នុងស្រុក និងមានសិទ្ធិពន្យារពេល 10 ឆ្នាំក្នុងប្តេជ្ញាចិត្តជាមួយនិង ការយល់ព្រមទទួលវិធានការត្រួតពិនិត្យដោយកិច្ចប្រជុំភាគលើកទី ២ នៅទីក្រុងឡុង ថ្ងៃទី២៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ1990 និងយោងតាមពិធីសារម៉ុងរ៉េអាល់ មាត្រា 2C និង 2E ត្រូវអានដូច្នោះ ។

8 ter. អនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 bis ខាងលើ:

- (a) ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2016 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្ត បន្ទាប់ភាគីនីមួយៗក្រោមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះត្រូវធានាអោយបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការ ប្រើប្រាស់សារធាតុដែល ត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសកម្រិតប៉ាន់ ស្មានលើការប្រើប្រាស់ឆ្នាំ 2015 ។ ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2016 ភាគីនីមួយៗ ក្រោម កថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះ ត្រូវប្រតិបត្តិតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យដាក់នៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 8 នៃមាត្រា 2F និងដូចមូលដ្ឋានរបស់គេក្នុងការអនុវត្តតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យ ហើយត្រូវតែប្រើកម្រិតប៉ាន់ ស្មានជាមធ្យមភាគនៃផលិតកម្ម និងការប្រើប្រាស់ក្នុងឆ្នាំ 2015 ។
- (b) ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ2040 និងរយៈពេល 12 ខែ បន្ត បន្ទាប់ភាគីនីមួយៗក្រោមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការ ប្រើប្រាស់សារធាតុដែល ត្រូវពិនិត្យស្ថិតក្នុងក្រុម 1 នៃឧបសម្ព័ន្ធ C មិនត្រូវលើសសូន្យ ។
- (c) ភាគីនីមួយៗក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រានេះត្រូវប្រតិបត្តិតាមមាត្រា 2G ។

ចំណែកចុងដំបូងនៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យ អូស្ត្រាលី

(d) ស្របតាមសារធាតុត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E :

- (i) ចាប់ពីថ្ងៃទី ១ ខែមករា ឆ្នាំ 2002 ភាគីដែលប្រតិបត្តិតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមត្រានេះត្រូវតែយល់ព្រមទទួលនូវវិធានការត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមត្រា 2H និងជាមូលដ្ឋានសម្រាប់អនុវត្តតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យ ដោយប្រើកម្រិតប៉ាន់ស្មានជាមធ្យមនៃការប្រើប្រាស់ និងការផលិតប្រចាំឆ្នាំរៀងៗខ្លួន ក្នុងកំឡុងឆ្នាំ 1995 ដល់ 1998 ទាំងស្រុង។
- (ii) ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី ១ ខែមករា ឆ្នាំ 2005 និង រយៈពេល 12 ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗក្រោមកថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមត្រានេះត្រូវធានាអោយបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ និងការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើស 80% កម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ និងការផលិតប្រចាំឆ្នាំរៀងៗខ្លួន ក្នុងកំឡុងឆ្នាំ 1995 ដល់ 1998 ទាំងស្រុង។
- (iii) ក្នុងរយៈពេល 12 ខែដំបូង ចាប់ពីថ្ងៃទី ១ ខែមករា ឆ្នាំ 2015 និងរយៈពេល 12 ខែបន្តបន្ទាប់ភាគីនីមួយៗក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមត្រានេះត្រូវធានាឱ្យបាននូវកម្រិតប៉ាន់ស្មានលើការប្រើប្រាស់ និងការផលិតសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ E មិនត្រូវលើសសូន្យ ។ ក្នុងកថាខ័ណ្ឌនេះមានវិសាលភាពចំពោះភាគីក្នុង ការអនុញ្ញាត ការផលិត ឬប្រើប្រាស់ដែលជាការចាំបាច់ក្នុងការប្រើកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ពួកគេ ។
- (iv) ការប៉ាន់ស្មានកម្រិតប្រើប្រាស់ និងការផលិតក្រោមកថាខ័ណ្ឌខាងលើនេះ មិនត្រូវរួមបញ្ចូលបរិមាណប្រើប្រាស់សម្រាប់បំបាក់កក្កាចង្រៃ និងរៀបចំដឹកជញ្ជូនរបស់ភាគីទេ ។

9. ដំណោះស្រាយរបស់ភាគីជាសមាជិក ដោយយោងទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 4 កថាខ័ណ្ឌ 6 និង កថាខ័ណ្ឌ 7 នៃមត្រានេះ នឹងត្រូវទទួលយកដោយផ្អែកទៅតាមនីតិវិធីដែលបានអនុវត្តចំពោះការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តក្រោមមត្រា 10 ដូចគ្នា ។

មត្រា 6 : ការវាយតម្លៃ និងការពិនិត្យឡើងវិញចំពោះវិធានការត្រួតពិនិត្យ

ចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំ 1990 និងយ៉ាងហោចណាស់រៀងរាល់បួនឆ្នាំក្រោយមកទៀត ភាគីជាសមាជិកត្រូវវាយតម្លៃលើវិធានការត្រួតពិនិត្យដែលបង្ខំឱ្យអនុវត្តតាមមត្រា 2 មត្រា 2A រហូតដល់ 2I ដោយផ្អែកទៅលើមូលដ្ឋាន ព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ បរិស្ថាន បច្ចេកទេស និង សេដ្ឋកិច្ច ។ យ៉ាងហោចណាស់ រយៈពេលមួយឆ្នាំមុនការវាយតម្លៃនីមួយៗ ភាគីនឹងត្រូវកោះអញ្ជើញក្រុមអ្នកឯកទេសមកប្រជុំ កំណត់នូវការរៀបចំសមាសភាពក្រុម និង លក្ខខណ្ឌយោង (Term of Reference) ។ ក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំដែលត្រូវបានកោះប្រជុំ ក្រុមអ្នកឯកទេសត្រូវរាយការណ៍ពីការសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួនទៅឱ្យភាគីជាសមាជិក តាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាន ។

ចំពោះសេចក្តីពន្យល់លម្អិតអំពីសារធាតុត្រូវពិនិត្យ សូមមើល

មាត្រា 7: របាយការណ៍ស្តីពីទិន្នន័យ

1. ក្នុងអំឡុងពេលបីខែបន្ទាប់ពីបានក្លាយទៅជាកាតិកាតិណៃនៃពិធីសារនេះ ភាគីនីមួយៗត្រូវផ្តល់ទៅលេខាធិការដ្ឋាននូវស្ថិតិទិន្នន័យដែលទាក់ទងនឹងការផលិត ការនាំចេញនិងការនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A សម្រាប់ឆ្នាំ1986 ឬ ទិន្នន័យប៉ាន់ស្មានដែលអាចកំណត់បាន (ក្នុងខណៈដែលពុំមានទិន្នន័យពិតប្រាកដ) ។

2. ភាគីនីមួយៗ ត្រូវផ្តល់ទៅលេខាធិការដ្ឋាននូវស្ថិតិទិន្នន័យដែលទាក់ទងនឹងការផលិត ការនាំចេញឬនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យនីមួយៗ :

- ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B និង C ក្រុម I, II សម្រាប់ឆ្នាំ 1989
- ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ E សម្រាប់ឆ្នាំ 1991

ឬទិន្នន័យប៉ាន់ស្មានដែលអាចធ្វើទៅបាន (ក្នុងខណៈដែលពុំមានទិន្នន័យពិតប្រាកដបញ្ជាក់ទៅលេខាធិការដ្ឋានដោយមិនត្រូវឱ្យយឺតជាងរយៈពេលបីខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលសារធាតុក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C និង E ត្រូវបានចូលជាធរមាន) ។

3. ភាគីនីមួយៗត្រូវផ្តល់នូវស្ថិតិទិន្នន័យដែលទាក់ទងការផលិតប្រចាំឆ្នាំ (ដូចបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ1 នៃមាត្រា 1) លើសារធាតុត្រូវពិនិត្យនីមួយៗ ដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C និងឧបសម្ព័ន្ធ E និង ត្រូវកំណត់ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ចំពោះសារធាតុនីមួយៗ :

- បរិមាណប្រើប្រាស់សម្រាប់ទ្រទ្រង់ដល់ការផលិត
- បរិមាណដែលត្រូវបំផ្លាញចោលដោយបច្ចេកវិទ្យា ដែលអនុម័តដោយភាគីជាសមាជិក
- ការនាំចូល ឬ នាំចេញទៅប្រទេសនីមួយៗដែលជាកាតិ ឬ ពុំមែនជាកាតិរបស់ពិធីសារនេះ សម្រាប់ឆ្នាំ

ដែលដែលសេចក្តីចែងចំពោះឧបសម្ព័ន្ធ A ឧបសម្ព័ន្ធ B ឧបសម្ព័ន្ធ C និង ឧបសម្ព័ន្ធ E ត្រូវបានចូលជាធរមាននិងសម្រាប់ឆ្នាំក្រោយៗមកទៀត ។ ទិន្នន័យនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅលេខាធិការដ្ឋាន ឱ្យបានរយៈពេលប្រាំបួនខែ នៃឆ្នាំបញ្ចប់ការផ្តល់ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធ ។ ភាគីនីមួយៗត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានទៅលេខាធិការដ្ឋានស្ថិតិ នៃសារធាតុត្រូវពិនិត្យដែលមានចែងក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ E និងបានប្រើប្រាស់សម្រាប់បំបាត់ភក្តាចង្រៃ និងរៀបចំដឹកជញ្ជូនរបស់ភាគី ។

3 bis. ភាគីនីមួយៗត្រូវផ្តល់ឱ្យលេខាធិការដ្ឋាននូវទិន្នន័យប្រចាំឆ្នាំដែលធ្វើដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ចំពោះការនាំចេញនិងនាំចូលសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងក្រុម II នៃឧបសម្ព័ន្ធ A និង ក្រុម I នៃឧបសម្ព័ន្ធ C និង ឧបសម្ព័ន្ធ E ដែលត្រូវបានកែច្នៃប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ។

4. សម្រាប់ការអនុវត្តរបស់ភាគីតាមសេចក្តីចែងរបស់កថាខ័ណ្ឌ 8 (a) នៃមាត្រា 2 កម្រងការក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 កថាខ័ណ្ឌ 2 កថាខ័ណ្ឌ 3 និង កថាខ័ណ្ឌ 3bis. នៃមាត្រានេះនឹងត្រូវបានបំពេញ ប្រសិនបើអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ផ្តល់នូវទិន្នន័យទាក់ទងស្តីពីការនាំចេញ នាំចូលដែលធ្វើឡើងរវាងអង្គការនេះ និងប្រទេសដែលពុំមែនជាសមាជិករបស់អង្គការនេះ ។

**មាត្រា 8 : ការមិនអនុវត្តន៍ឆាច
Non-compliance**

ពិធីសារពុំទំនាក់ទំនងនឹងការអនុវត្តច្បាប់ទាន់ តុល្យ

នៅឯកិច្ចប្រជុំដំបូង ភាគីជាសមាជិកត្រូវពិចារណា និងអនុម័តលើនីតិវិធីនិងយន្តការដែលបង្កើតឡើង ដើម្បី កំណត់ចំពោះការមិនអនុវត្តន៍តាមសេចក្តីចែងនៃពិធីសារនេះ និងសម្រាប់អនុវត្តទៅលើភាគីទាំងឡាយណាដែលមានភស្តុតាង បញ្ជាក់ថា ពុំបានអនុវត្តតាម ។

មាត្រា ៩ : ការស្រាវជ្រាវ ការអភិវឌ្ឍន៍ ការយល់ច្រឡំជាសារធាតុ និងបង្ការបង្កើនចំណុច

1. ស្របទៅនឹងច្បាប់ បញ្ជា និងស្របទៅតាមច្បាប់ជាតិ ភាគីជាសមាជិកត្រូវសហការ និងគិតគូរជាពិសេស ទៅលើតម្រូវការរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងគោលដៅជួយឱ្យមានការរីកចំរើនដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈអាជ្ញាធរអន្តរជាតិ រួមមានការស្រាវជ្រាវ ការអភិវឌ្ឍន៍និងការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានទៅលើ:

- a) បច្ចេកវិទ្យាសមស្របសម្រាប់កែលម្អរដ្ឋធានីដែលមានស្រាប់ ការធ្វើអោយល្អប្រសើរឡើងវិញ ការកែច្នៃយកមក ប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ការបំផ្លាញចោលនូវសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ឬការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញសារធាតុទៅ ក្នុងបរិយាកាស ។
- b) ជម្រើសផ្សេងទៀតដែលអនុវត្តចំពោះសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ចំពោះផលិតផលផ្ទុកទៅដោយសារធាតុដែល ត្រូវពិនិត្យ និងផលិតផលដែលបង្កើតឡើងដោយសារធាតុទាំងនេះ ។
- c) កម្លៃ និងអត្ថប្រយោជន៍របស់យុទ្ធសាស្ត្រត្រួតពិនិត្យដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

2. ភាគីជាសមាជិក ត្រូវសហការដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈស្ថាប័នអន្តរជាតិ ក្នុងគោលដៅជួយបង្កើនការយល់ ដឹង របស់សាធារណជនទៅលើឥទ្ធិពលបរិស្ថាន ដែលបណ្តាលមកពីការបញ្ចេញទៅក្នុងបរិយាកាសនូវសារធាតុដែលត្រូវ ពិនិត្យ ឬសារធាតុដទៃផ្សេងទៀតដែលបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ។

3. ក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំនៃការចូលជាធរមានរបស់អនុសញ្ញានេះ និងរយៈពេលពីរឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ភាគីជាសមាជិក ត្រូវដាក់ស្នើទៅលេខាធិការដ្ឋាន ដើម្បីពិនិត្យលើសកម្មភាពសង្ខេបដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រានេះ ។

មាត្រា 10 : យន្តការផ្នែកបរិស្ថាន

1. ភាគីជាសមាជិកត្រូវបង្កើតយន្តការដែលមានគោលដៅផ្តល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការផ្នែកបរិស្ថាន និងបច្ចេក ទេសរួមទាំងបង្ការបង្កើតបច្ចេកទេសទៅអោយភាគីដទៃ ដែលស្ថិតនៅក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 មាត្រា 5 នៃពិធីសារនេះ ដើម្បីជួយឱ្យការអនុវត្តន៍របស់គេទៅតាមមាត្រា 2 រហូតដល់មាត្រា 2E និងមាត្រា 2I និងវិធានការត្រួតពិនិត្យក្នុងមាត្រា 2F រហូតដល់មាត្រា 2H ដែលអាចសំរេចបានឡើងដោយផ្នែកទៅលើកថាខ័ណ្ឌ 1 bis. នៃមាត្រា 5 របស់ពិធីសារនេះ ។ យន្តការ និង ការផ្តល់ផ្នែកបរិស្ថាន និងត្រូវបញ្ជូនទៅអោយភាគីដែលអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌនេះ ត្រូវឆ្លើយតបកម្រិតមួយ ដែលបានព្រមព្រៀងដោយភាគីទាំងនោះ ដើម្បីអោយវិធានការត្រួតពិនិត្យរបស់ពិធីសារនេះប្រព្រឹត្តទៅមុខបាន ។ ការងារ បង្ហាញសន្ទស្សន៍មួយ នៃកម្រិតមួយត្រូវតែសម្រេចដោយការប្រជុំភាគី។

2. យន្តការដែលបានបង្កើតឡើងក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 នឹងត្រូវបន្ថែមមូលនិធិពហុភាគី ។ វិធានការនេះ ក៏អាច បញ្ចូលនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាលក្ខណៈពហុភាគីជាលក្ខណៈតំបន់ និងជាលក្ខណៈទ្វេភាគី ។

3. មូលនិធិពហុភាគីត្រូវ :

ចំណាត់ថ្នាក់នៃឯកសារ៖ អនុសញ្ញាស្តីពីការកាត់បន្ថយប្រេងប្រាក់ អូហ្សូន

- a) ឆ្លើយតបទៅនឹងមូលដ្ឋានដ៏សមស្រប នៃជំនួយឬសម្បទាន និងអនុលោមទៅតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលត្រូវសម្រេច ដោយភាគីទៅលើកម្រៃបន្ថែមដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា ។
- b) មុខងាររបស់ផ្នែកមួយ នៃលេខាធិការដ្ឋានដែលទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ :
 - i) ជួយដល់ការអនុវត្តរបស់ភាគីដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 តាមរយៈការសិក្សាជាក់លាក់ក្នុងប្រទេស និងតាមរយៈកិច្ចសហការផ្នែកបច្ចេកទេស សំដៅបង្ហាញនូវតម្រូវការលើកិច្ចសហការ ។
 - ii) សម្របសម្រួលកិច្ចសហការផ្នែកបច្ចេកទេស ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការសហការ ។
 - iii) ចែកចាយព័ត៌មាន និងសម្ភារៈដែលពាក់ព័ន្ធ បើកសិក្ខាសាលា វគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងសកម្មភាពទាក់ទងផ្សេងទៀត ដើម្បីជាផលប្រយោជន៍របស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ។
 - iv) សម្របសម្រួល និងត្រួតពិនិត្យទៅលើកិច្ចសហការរវាងពហុភាគីតំបន់ និងទ្វេភាគីដែលបង្កលក្ខណៈល្អប្រសើរដល់ភាគីជាសមាជិក ដែលជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ។
- c) ការផ្តល់ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដល់សេវាកម្មរបស់លេខាធិការដ្ឋាននូវមូនីធីពហុភាគី និង តម្លៃទ្រទ្រង់ការងារ ។

4. មូលនិធិពហុភាគី ត្រូវប្រតិបត្តិក្រោមសិទ្ធិអំណាចរបស់ភាគី ដែលត្រូវសម្រេចទៅលើនយោបាយរួម ។

5. ភាគីត្រូវបង្កើតគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ សំដៅអភិវឌ្ឍន៍និងត្រួតពិនិត្យទៅលើការអនុវត្តនយោបាយប្រតិបត្តិគោលការណ៍នៃនាំនិងការរៀបចំគ្រប់គ្រង រួមមានការចំណាយធនធានសំរាប់បំពេញកម្មវត្ថុនៃមូលនិធិពហុភាគី ។ គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវបំពេញការងារនិងការទទួលខុសត្រូវ ដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌយោងដែលបានព្រមព្រៀងដោយភាគីដោយមានការសហការ និង ការជួយជ្រោមជ្រែងពីធនាគារអន្តរជាតិ ដើម្បីការសាងសង់ឡើងវិញនិងការអភិវឌ្ឍន៍ (World Bank) កម្មវិធីបរិស្ថានរបស់សហប្រជាជាតិ (United Nations Environmental Program) កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍របស់សហប្រជាជាតិ (United Nations Development Program) ឬទីភ្នាក់ងារផ្សេងទៀតដែលអាស្រ័យទៅនឹងជំនាញរបស់គេផ្ទាល់ ។ សមាជិកគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវបានជ្រើសរើសតាមការអនុម័តរបស់ភាគីជាសមាជិកដោយផ្អែកទៅតាមគោលការណ៍តុល្យភាពរវាងតំណាងភាគីដែលអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 និងតំណាងអោយភាគីដែលពុំសូវបានអនុវត្តតាម ។

6. តាមរយៈការរួមចំណែកពីភាគីដែលពុំអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ 1 នៃមាត្រា 5 មូលនិធិពហុភាគីនឹងត្រូវផ្តល់ជាប្រយោជន៍អន្តរជាតិ ឬជាប្រយោជន៍ជាតិ ដោយផ្អែកទៅតាមកំរិតជំនាញរបស់សហប្រជាជាតិ ។ ការរួមចំណែកដោយភាគីដទៃទៀត នឹងត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត ។ ក្នុងករណីព្រមព្រៀងដោយសារការសំរេចពីភាគី កិច្ចសហការជាលក្ខណៈទ្វេភាគី និងជាលក្ខណៈតំបន់អាចកើនឡើង និងស្របជាមួយលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលបញ្ជាក់ដោយការសម្រេចរបស់ភាគី នឹងត្រូវចាត់ទុកជាការរួមចំណែកចំពោះមូលនិធិពហុភាគី ដូចដែលបានចែងចំពោះការសហការក្នុងកម្រិតអប្បបរមា :

- a) អនុលោមទៅតាមសេចក្តីចែងក្នុងពិធីសារនេះ
- b) ផ្តល់នូវធនធានបន្ថែម
- c) ឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រៃបន្ថែមដែលបានព្រមព្រៀង

7. ភាគីត្រូវសម្រេចដោយផ្អែកទៅលើកម្មវិធីវិភាគរបស់មូលនិធិពហុភាគី សម្រាប់ឆ្នាំសារពើពន្ធនីមួយៗនិងផ្អែកទៅលើភាគរយនៃការចូលរួមរបស់ភាគីនីមួយៗ ។

8. ធនធានរបស់ពហុភាគី នឹងត្រូវចំណាយដែលស្មើនឹងបរិមាណដែលភាគីត្រូវបានទទួល ។

9. សេចក្តីសម្រេចទៅតាមមាត្រានេះដោយភាគីជាសមាជិក អាចនឹងត្រូវអនុម័តទៅតាមមតិទូទៅ ។ ប្រសិនបើកិច្ចប្រឹងប្រែងពុំត្រូវបានឈានទៅរកកិច្ចព្រមព្រៀង នោះសេចក្តីសម្រេចនឹងត្រូវអនុម័តតាមរយៈការបោះឆ្នោតសម្លេងភាគច្រើន គឺពីរភាគបី នៃវត្តមានភាគីចូលរួម ដែលតំណាងអោយសម្លេងភាគច្រើនលើការអនុវត្តន៍ និងមិនអនុវត្តរបស់ភាគីក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 មាត្រា 5 ។

10. យន្តការផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រានេះ មិនត្រូវលំអៀងទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងសម្រាប់ពេលអនាគត ដែលអាចបង្កើតឡើងដោយអនុលោមទៅតាមបញ្ហាបរិស្ថានទេ ។

មាត្រា 10 A : បញ្ជីសម្រាប់បច្ចេកវិទ្យា

ភាគីនីមួយៗ ត្រូវអនុវត្តដំណាក់កាលបច្ចេកទេសស្របទៅនឹងកម្មវិធី ដែលទ្រទ្រង់ដោយយន្តការហិរញ្ញវត្ថុសំដៅធានាថា:

- a) ការជំនួសដោយសុវត្ថិភាពបរិស្ថាន និងបច្ចេកវិទ្យា ត្រូវបានធ្វើការផ្លាស់ប្តូរបំពោះការអនុវត្តរបស់ភាគីក្រោមកថាខ័ណ្ឌ 1 មាត្រា 5 ។
- b) ការផ្លាស់ប្តូរដោយយោងទៅតាមអនុកថាខ័ណ្ឌ a) ត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងលក្ខខណ្ឌល្អសមស្រប ។

មាត្រា 11 : ជំនួញប្រជុំចេញវិភាគ

1. ភាគីត្រូវបើកកិច្ចប្រជុំ ដែលស្ថិតនៅចន្លោះមួយទៀងទាត់ ។ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវកោះហៅភាគីជាសមាជិកមកប្រជុំយ៉ាងហោចណាស់អោយបានមុនរយៈពេលមួយឆ្នាំ នៃកាលបរិច្ឆេទដែលពិធីសារនេះបានចូលជាធរមាន ឬដែលសន្និបាតរបស់ភាគី នឹងត្រូវបានគ្រោងធ្វើឡើងនៅឆ្នាំក្រោយក្នុងពេលដដែល ។

2. កិច្ចប្រជុំធម្មតារបស់ភាគី ត្រូវត្រូវឡើងជាបន្តបន្ទាប់ លើកលែងតែមានការសម្រេចពីភាគី និងសន្និបាតរបស់ភាគីអនុញ្ញាត ។ កិច្ចប្រជុំវិសាមញ្ញរបស់ភាគី នឹងត្រូវត្រូវឡើងនៅពេលវេលាមួយទៅតាមកម្រូវការចាំបាច់របស់ភាគីជាសមាជិក ឬតាមរយៈសំណើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដូចបានចែងក្នុងអំឡុងពេលប្រាំមួយខែ ដែលសេចក្តីស្នើសុំត្រូវបានទាក់ទងទៅភាគីជាសមាជិកតាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាននឹងត្រូវមានការគាំទ្រយ៉ាងហោចណាស់មួយភាគបី នៃភាគីជាសមាជិក ។

3. នៅឯកិច្ចប្រជុំលើកទីមួយ ភាគីជាសមាជិកត្រូវ:

- a) អនុម័តដោយនីតិវិធីសម្រេចរួមសម្រាប់កិច្ចប្រជុំរបស់គេ
- b) អនុម័តដោយសម្រេចរួមលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ដោយយោងទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 2 មាត្រា 13
- c) បង្កើតក្រុម និងកំណត់នូវលក្ខខណ្ឌយោង ដោយផ្អែកទៅតាមមាត្រា 6
- d) ត្រិះរិះពិចារណា និងអនុម័តទៅលើនីតិវិធី និងយន្តការរបស់ស្ថាប័ន ដូចបានគូសបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា 8

ពិធីសារចុងដំណាច់ឆ្នាំវិសាមញ្ញប្រជុំរបស់ មូលនិធិ

- e) ចាប់ផ្តើមការរៀបចំផែនការ ដោយអនុលោមទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 3 មាត្រា 10
- 4. កិច្ចការឬមុខងាររបស់ភាគីជាសមាជិកនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ:
 - a) ពិនិត្យឡើងវិញនូវការអនុវត្តន៍ទៅតាមពិធីសារនេះ
 - b) ធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើការកែតម្រូវ ឬកាត់បន្ថយ ដោយយោលទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 9 មាត្រា 2
 - c) ធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើការបន្ថែម ការដាក់បញ្ចូលឬការដកចេញពីឧបសម្ព័ន្ធនូវសារធាតុ ឬវិធានការត្រួតពិនិត្យផ្សេងៗ ដោយយោលទៅតាមកថាខ័ណ្ឌ 10 មាត្រា 2 ក្នុងករណីចាំបាច់
 - d) បង្កើតគោលការណ៍ណែនាំ ឬនីតិវិធីសម្រាប់ធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីព័ត៌មានដូចបានចែងក្នុងមាត្រា 7 និងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 3 មាត្រា 9
 - e) ពិនិត្យឡើងវិញទៅលើសំណើសុំជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស ដែលបានដាក់ស្នើសុំដោយយោងទៅតាមអនុកថាខ័ណ្ឌ 9 មាត្រា 12
 - f) ពិនិត្យឡើងវិញទៅលើរបាយការណ៍ ដែលបានរៀបចំដោយលេខាធិការដ្ឋានដោយយោងទៅតាមអនុកថាខ័ណ្ឌ 9(c) មាត្រា 12
 - g) វាយតម្លៃ ដោយផ្អែកទៅតាមវិធានការត្រួតពិនិត្យក្នុងមាត្រា 6
 - h) ត្រិះរិះពិចារណា និងអនុម័តទៅតាមតម្រូវការ ទៅតាមសំណើសុំធ្វើវិសោធនកម្មលើពិធីសារនេះ ឬលើឧបសម្ព័ន្ធមួយចំនួន ឬបង្កើតឧបសម្ព័ន្ធថ្មី
 - i) ត្រិះរិះពិចារណា និងអនុម័តទៅលើថវិកាសម្រាប់អនុវត្តពិធីសារនេះ
 - j) ត្រិះរិះពិចារណា និងទទួលខុសត្រូវទៅលើសកម្មភាពបន្ថែមមួយចំនួន ដែលអាចជាតម្រូវការសម្រាប់សម្រេចនូវគោលបំណងរបស់ពិធីសារនេះ ។
- 5. សហប្រជាជាតិ ភ្នាក់ងារឯកទេស និងទីភ្នាក់ងារថាមពលអាតូមិចអន្តរជាតិក៏ដូចជាប្រទេសពុំមែនជាភាគីនៃពិធីសារនេះអាចជាអ្នកអង្កេតការណ៍នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ ។ បុគ្គលទាំងឡាយឬទីភ្នាក់ងារដែលតំណាងអោយជាតិ ឬតំណាងឱ្យអន្តរជាតិ តំណាងអោយរដ្ឋាភិបាល ឬមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលទាក់ទងនឹងការងារការពារស្រទាប់ អូហ្សូន ដែលបានជូនដំណឹងទៅលេខាធិការដ្ឋានអំពីគោលបំណង ដែលគេមានវត្តមានក្នុងនាមជាអ្នកអង្កេតការណ៍ និងយ៉ាងហោចណាស់ត្រូវអនុញ្ញាតដោយភាគីជាសមាជិកប្រមាណមួយភាគបី នៃសមាជិកទាំងមូល ។ ការអនុញ្ញាត និងការចូលរួមរបស់អ្នកអង្កេតការណ៍ នឹងត្រូវជាប្រធានបទជាប្រចាំនីតិវិធី ដែលត្រូវអនុម័តដោយភាគី ។

មាត្រា 12 : លេខាធិការដ្ឋាន

សម្រាប់ជាគោលបំណង នៃពិធីសារនេះលេខាធិការដ្ឋានត្រូវ:

- a) រៀបចំ និងបំរើកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគី ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា 11 ។
- b) ទទួល និងរៀបចំទិន្នន័យតាមសំណើរបស់ភាគី ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា 7 ។

- c) រៀបចំ និងផ្តល់របាយការណ៍យ៉ាងទៀងទាត់ទៅអោយភាគីជាសមាជិក ដោយផ្អែកទៅតាមព័ត៌មាន ដែលទទួលបាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា 7 និងមាត្រា 9 ។
- d) ជូនព័ត៌មានទៅភាគីនូវសំណើសុំជំនួយបច្ចេកទេស ដែលបានទទួល ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា 10 ឬសម្រួលដល់ការផ្តល់ជំនួយដូចនេះ ។
- e) ជំរុញ ឬលើកទឹកចិត្តអោយប្រទេសដែលពុំមែនជាភាគីនៃអនុសញ្ញា ចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ភាគីក្នុងឋានៈជាអ្នកអង្កេតការណ៍ និងដើរក្បួនដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ ។
- f) ផ្តល់យ៉ាងសមស្របនូវព័ត៌មាន និងសំណើសុំ ដោយយោលទៅតាមអនុកថាខ័ណ្ឌ 9 c) និង d) ចំពោះអ្នកអង្កេតការណ៍ ។
- g) បង្ហាញពីមុខងារដើម្បីសម្រេចនូវគោលបំណងពិធីសារនេះ ដែលអាចជាកិច្ចការរបស់ភាគី ។

មាត្រា 13 : ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ

- 1. មូលនិធិសម្រាប់អនុវត្តពិធីសារនេះ រួមមានមូលនិធិសម្រាប់ការកិច្ចរបស់លេខាធិការដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពិធីសារនេះ នឹងត្រូវផ្តល់ការកិច្ចផ្តាច់មុខខុសពីការចូលរួមរបស់ភាគីជាសមាជិក ។
- 2. នៅឯកិច្ចប្រជុំលើកដំបូង ភាគីត្រូវអនុម័តដោយបញ្ជាភ្លាមលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការអនុវត្តន៍ពិធីសារនេះ ។

មាត្រា 14 : ចំនាត់ចំណង នៃពិធីសារទៅអនុសញ្ញា

សេចក្តីចែង នៃអនុសញ្ញាដែលទាក់ទងពិធីសារនេះ នឹងត្រូវអនុវត្តចំពោះពិធីសារនេះ លើកលែងតែពុំមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ ។

មាត្រា 15 : ការចុះចាត់លេខ

ពិធីសារនេះ នឹងផ្តល់នូវលក្ខណៈសេរីដល់ការចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋនានា និងដោយអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចក្នុងកិច្ចប្រជុំនៅម៉ុងរេអាល់ ថ្ងៃទី16 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ1987 និងនៅអូតតារ៉ា ពីថ្ងៃទី17 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ1987 រហូតដល់ ថ្ងៃទី16 ខែមករា ឆ្នាំ1988 និងនៅទីស្នាក់ការសហប្រជាជាតិក្នុងទីក្រុងញ៉ូយក ពីថ្ងៃទី17 ខែមករា ឆ្នាំ1988 រហូតដល់ថ្ងៃទី15 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ1988 ។

មាត្រា 16 : ការចូលរួមរបស់

1. ពិធីសារនេះ នឹងត្រូវចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី1 ខែមករា ឆ្នាំ1989 ដែលចែងថា យ៉ាងហោចណាស់មានឯកសារច្បាប់ចំនួន 11 ត្រូវបានអនុម័ត ទទួលស្គាល់ដោយពិធីសារនេះ ដែលបានដាក់ស្នើដោយរដ្ឋនានា និងដោយអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ច ដែលតំណាងអោយយ៉ាងហោចណាស់ពីរភាគបីនៃការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងពិភពលោកនាឆ្នាំ 1986 ហើយសេចក្តីចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 មាត្រា 17 នៃអនុសញ្ញាត្រូវបានបំពេញ ។ ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌ

ពិធីសារផ្តល់ដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហាសេដ្ឋកិច្ច

នៃអនុសញ្ញាមិនត្រូវបានបំពេញទៅតាមកាលបរិច្ឆេទកំណត់ ពិធីសារនឹងត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល 90 ថ្ងៃ បន្ទាប់ពី មានការកំណត់កាលបរិច្ឆេទទៅលើលក្ខខណ្ឌត្រូវបានបំពេញ ។

2. សម្រាប់គោលបំណងកថាខ័ណ្ឌ 1 ឯកសារច្បាប់ទាំងឡាយដែលបានដាក់ស្នើដោយអង្គការ សមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ មិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលជាមួយនឹងការដាក់ស្នើរបស់រដ្ឋ ឬប្រទេស ដែលស្ថិតក្នុងអង្គការនេះ ឡើយ ។

3. បន្ទាប់ពីពិធីសារនេះចូលជាធរមាន ប្រទេស ឬរដ្ឋទាំងឡាយ ឬអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ នឹងត្រូវក្លាយទៅជាកាតិបស់ពិធីសារនេះក្នុងអំឡុងពេល 90 ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ស្នើនូវឯកសារច្បាប់ ដើម្បី សច្ចាភ័យ ទទួលយក អនុម័ត ។

មាត្រា 17 : ការចូលរួមរបស់ភាគីច្បាប់ពិធីសារចូលជាធរមាន

ផ្អែកទៅតាមមាត្រា 5 បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលពិធីសារនេះបានចូលជាធរមាន ប្រទេស ឬអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ដែលនឹងក្លាយទៅជាកាតិ នៃពិធីសារនេះ ត្រូវបំពេញជាបន្ទាន់នូវកាតព្វកិច្ចមួយចំនួនដូចមានចែងក្នុង មាត្រា 2 ក៏ដូចជានៅក្នុងមាត្រា 2A រហូតដល់មាត្រា 2I និងមាត្រា 4 ដែលនឹងត្រូវអនុវត្តក្រោយថ្ងៃដែលគេបានក្លាយ ទៅជាកាតិដែលជាសមាជិករបស់ពិធីសារក្នុងខណៈ ដែលពិធីសារនេះបានចូលជាធរមាន ។

មាត្រា 18 : ការចម្រងទុក

ពុំមានការចម្រងទុក ដែលបានធ្វើឡើងសម្រាប់ពិធីសារនេះ ។

មាត្រា 19 : ការបកទេញ

ភាគីទាំងឡាយអាចដកខ្លួនចេញពីពិធីសារនេះ ដោយគ្រាន់តែផ្តល់ដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅកាន់ កន្លែងតម្កល់ឯកសារ (លេខាធិការដ្ឋាន) ក្នុងពេលណាក៏បាន បន្ទាប់ពីរយៈពេលបួនឆ្នាំ នៃការទទួលខុសត្រូវទៅលើ កាតព្វកិច្ចដូចបានបញ្ជាក់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌ 1 មាត្រា 2A ។ ការដកខ្លួនចេញនេះ នឹងមានប្រសិទ្ធិភាពក្រោយពីរយៈពេលមួយ ឆ្នាំ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលលេខាធិការដ្ឋានទទួលនូវពាក្យសុំដកខ្លួនចេញពីពិធីសារនេះ ឬក្រោយថ្ងៃដែលបញ្ជាក់ក្នុងលិខិត សុំដកខ្លួនចេញ ។

មាត្រា 20 : ឯកសារច្រើនត្រូវតាមលក្ខណៈច្បាប់

ឯកសារដើមរបស់ពិធីសារនេះ ដែលសរសេរជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស រុស្ស៊ី និង អេស្ប៉ាញ គឺមានតម្លៃស្មើគ្នាតាមលក្ខណៈច្បាប់ និងត្រូវដកលំនៅឯអគ្គលេខាធិការដ្ឋានសហប្រជាជាតិ ។

តបសម្ព័ន្ធ A

សារធាតុបែងចែកត្រូវបំបាត់

ក្រុម	សារធាតុ	ការបំបាត់ស្រទាប់ អូហ្សូន សក្តានុពល*
ក្រុម I	CFCl ₃ (CFC-11)	1.0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC-12)	1.0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC-113)	0.8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC-114)	1.0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC-115)	0.6
ក្រុម II	CF ₂ BrCl (halon-1211)	3.0
	CF ₃ Br (halon-1301)	10.0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon-2402)	(ត្រូវបានកំណត់)

* សក្តានុពល នៃការបំបាត់ស្រទាប់ អូហ្សូនត្រូវបានកំណត់ដោយផ្អែកទៅលើការយល់ដឹងស្រាប់ ហើយត្រូវពិនិត្យឡើងវិញ ទៅតាមដំណាក់កាល ។

តបសម្ព័ន្ធ B

ក្រុម	សារធាតុ	ការបំបាត់ស្រទាប់ អូហ្សូន សក្តានុពល*
ក្រុម I	CF ₃ Cl (CFC-13)	1.0
	C ₂ FCl ₅ (CFC-111)	1.0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC-112)	1.0
	C ₃ FCl ₇ (CFC-211)	1.0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC-212)	1.0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC-213)	1.0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC-214)	1.0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC-111)	1.0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC-216)	1.0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC-217)	1.0
ក្រុម II	CCl ₄ កាបូនតេត្រាគ្លូរ៉ាយ	1.1
ក្រុម III	C ₂ H ₃ Cl ₃ * 1,1,1-ត្រីក្លរូអេតាន (ម៉េទីលក្លរូម)	0.1

ទិន្នន័យទាំងនេះផ្អែកលើសារធាតុបំបាត់ស្រទាប់ អូហ្សូន

* រូបមន្តនេះមិនអាស្រ័យទៅនឹង 1,1,2-ទ្រីក្លរូអេតានទេ

តបសម្ព័ន្ធ C

សារធាតុបែបត្រូវចំនិច

ក្រុម	សារធាតុ	ចំនួនអ៊ីសូមែរ	សក្តានុពល តែកម្រិតខ្លាំងបំផុត
ក្រុម I			
	CHFCI ₂ (HCFC-21)**	1	0.04
	CHF ₂ CI (HCFC-22)**	1	0.055
	CH ₂ FCI (HCFC-31)	1	0.02
	C ₂ HFCl ₄ (HCFC-121)	2	0.01-0.04
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HCFC-122)	3	0.02-0.08
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HCFC-123)	3	0.02-0.06
	CHCl ₂ CF ₃ (HCFC-123)**	-	0.02
	C ₂ HF ₄ Cl (HCFC-124)	2	0.02-0.04
	CHFCICF ₃ (HCFC-124)**	-	0.022
	C ₂ H ₂ FCI ₃ (HCFC-131)	3	0.007-0.05
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HCFC-132)	4	0.008-0.05
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HCFC-133)	3	0.02-0.06
	C ₂ H ₃ FCI ₂ (HCFC-141)	3	0.005-0.07
	CH ₃ CFCl ₂ (HCFC-141b)**	-	0.11
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HCFC-142)	3	0.008-0.07
	CH ₃ CF ₂ Cl (HCFC-142b)**	-	0.065
	C ₂ H ₄ FCI (HCFC-151)	2	0.003-0.005
	C ₃ HFCl ₆ (HCFC-221)	5	0.015-0.07
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HCFC-222)	9	0.01-0.09
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HCFC-223)	12	0.01-0.09
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HCFC-224)	12	0.01-0.08
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HCFC-225)	9	0.02-0.07
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HCFC-225ca)**	-	0.025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC-225cb)**	-	0.033
	C ₃ HF ₆ Cl (HCFC-226)	5	0.02-0.10
	C ₃ H ₂ FCI ₅ (HCFC-231)	9	0.05-0.09
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HCFC-232)	16	0.008-0.10
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HCFC-233)	18	0.007-0.23
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HCFC-234)	16	0.01-0.28
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HCFC-235)	9	0.03-0.52
	C ₃ H ₃ FCI ₄ (HCFC-241)	12	0.004-0.09
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃ (HCFC-242)	18	0.005-0.13
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂ (HCFC-243)	18	0.007-0.12
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl (HCFC-244)	12	0.009-0.14
	C ₃ H ₄ FCI ₃ (HCFC-251)	12	0.001-0.01
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂ (HCFC-252)	16	0.005-0.04
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl (HCFC-253)	12	0.003-0.03
	C ₃ H ₅ FCI ₂ (HCFC-261)	9	0.002-0.02
	C ₃ H ₅ F ₂ Cl (HCFC-262)	9	0.002-0.02

ចំនួនសារធាតុបែបត្រូវចំនិចសារធាតុបែបត្រូវចំនិច ទូទៅ

	C ₃ H ₆ FCI (HCFC-271)	5	0.001-0.03
ក្រុម II			
	CHBr	1	1.00
	CHF ₂ Br (HBFC-22B1)	1	0.74
	CH ₂ FBr	1	0.73
	C ₂ HFBr ₄	2	0.3-0.8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	3	0.5-1.8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	3	0.4-1.6
	C ₂ HF ₄ Br	2	0.7-1.2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	3	0.1-1.1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	4	0.2-1.5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	3	0.7-1.6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	3	0.1-1.7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	3	0.2-1.1
	C ₂ H ₄ FBr	2	0.07-0.1
	C ₃ HFBr ₆	5	0.3-1.5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	9	0.2-1.9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	12	0.3-1.8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	12	0.5-2.2
	C ₃ HF ₅ Br ₂	9	0.9-2.0
	C ₃ HF ₆ Br	5	0.7-3.3
	C ₃ H ₂ FBr ₅	9	0.1-1.9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	16	0.2-2.1
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	18	0.2-5.6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	16	0.3-7.5
	C ₃ H ₂ F ₅ Br	8	0.9-14
	C ₃ H ₃ FBr ₄	12	0.08-1.9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	18	0.1-3.1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	18	0.1-2.5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	12	0.3-4.4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	12	0.03-0.3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	16	0.1-1.0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	12	0.07-0.8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	9	0.04-0.4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	9	0.07-0.8
	C ₃ H ₆ FBr	5	0.02-0.7
ក្រុម III			
	CH ₂ BrCl (bromochloromethane)	1	0.12

* ចន្លោះកម្រិតរបស់សក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ត្រូវបានបង្ហាញ ដែលក្នុងនោះកម្រិតខ្ពស់បំផុត ត្រូវបានប្រើសម្រាប់គោលបំណង នៃពិធីសារនេះ ។ សក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន បានចុះ បញ្ជីជាកម្រិតទោល ដែលបានកំណត់តាមការគណនា ដោយផ្អែកទៅតាមវិធានការរបស់ទីពិសោធន៍ ។ កម្រិត ដែលបានចុះបញ្ជីដោយស្ថិតនៅចន្លោះកម្រិតកំណត់ គឺផ្អែកទៅតាមកម្រិតស្ថានភាពស្រទាប់ស្រទាប់ ។ កម្រិត

ដែលស្ថិតនៅចន្លោះកំណត់ មានការទាក់ទងទៅនឹងក្រុមអ៊ីសូមែរ ។ តម្លៃខ្ពស់ជាងការវាយតម្លៃទៅលើ សក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន របស់អ៊ីសូមែរ ដែលមានសុពលភាពខ្ពស់បំផុតទៅលើការបំផ្លាញ ស្រទាប់ អូហ្សូន រីឯតម្លៃទាប គឺជាការប៉ាន់ប្រមាណលើសក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូនរបស់ អ៊ីសូមែរ ដែលមានតម្លៃសក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូនក្នុងកម្រិតទាបបំផុត ។

** បញ្ជាក់ទៅលើសារធាតុដែលអាចធ្វើពាណិជ្ជកម្ម រួមជាមួយនិងតម្លៃសក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន ដែលបានចុះបញ្ជីប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងរបស់ពិធីសារ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ D

បញ្ជីឈ្មោះសារធាតុ** ដែលមានសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យ ដូចមានបញ្ជាក់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A

<u>ផលិតផល</u>	<u>លេខកូត</u>
១. ម៉ាស៊ីនត្រជាក់នៅក្នុងរថយន្តដឹកទំនិញ និងរថយន្តផ្សេងៗ (មាននៅក្នុងយានយន្តប្រអក់)
២. សម្ភារៈម៉ាស៊ីនបឺតកំដៅ ម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ទូទឹកកកដែលប្រើប្រាស់ក្នុងលំនៅដ្ឋាន និងសម្រាប់ប្រកបអាជីវកម្មផ្សេងៗ*** ។ល។
- ទូទឹកកក
- ទូក្លាស្យែ
- ម៉ាស៊ីនសម្ងួត
- ម៉ាស៊ីនដើម្បីអោយទឹកត្រជាក់
- ម៉ាស៊ីនផលិតទឹកកក
- ឧបករណ៍បឺតកំដៅ និងឧបករណ៍ម៉ាស៊ីនត្រជាក់
៣. ផលិតផល Aerosols លើកលែងតែផលិតផលមិនមានលក្ខណៈ Aerosols
៤. ឧបករណ៍ចល័តពន្លត់អគ្គិភ័យ
៥. សារធាតុអ៊ីសូឡង់ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ការពារបំពង់ទឹក និងសារធាតុផ្សេងៗ
៦. សារធាតុមុននឹងក្លាយទៅជាសារធាតុប៉ូលីមែ
* ឧបសម្ព័ន្ធនេះត្រូវបានអនុម័តដោយកិច្ចប្រជុំលើកទីបីរបស់ភាគីជាសមាជិក នៅ ណាយរ៉ូប៊ី (Nairobi) កាលពីថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩១ ទៅតាមតម្រូវការរបស់កថាខ័ណ្ឌ ៣ នៃមាត្រា ៤ របស់ពិធីសារ ។	
** នៅពេលផលិតផលដឹកជញ្ជូនដែលតម្រូវទៅតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់បុគ្គល និងការប្រើប្រាស់ក្នុងលំនៅដ្ឋាន ឬ ស្ថិតក្នុង ស្ថានភាពក្រៅពីការធ្វើជំនួញ ដែលជាធម្មតាត្រូវបានស្ថាប័នគយលើកលែងការយកពន្ធ ។	
*** នៅពេលដែលមានសារធាតុដែលត្រូវពិនិត្យក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A ដូចជាផលិតផលសារធាតុធ្វើអោយត្រជាក់ ឬសារធាតុ អ៊ីសូឡង់ ។	

ទិដ្ឋភាពទូទៅអំពីការបំផ្លាញស្រទាប់ អូហ្សូន

ឧបសម្ព័ន្ធ E

ក្រុម	សារធាតុ	សក្តានុពល នៃការបំផ្លាញស្រទាប់ អូឡូស្តូន
ក្រុមទី I	CH ₃ Br មេទីលប្រូម៉ាយ	0.6

ចំនួនសម្រាប់ការបំផ្លាញស្រទាប់ អូឡូស្តូន